КОРАЦИ

Лист Основне школе
“Југославија” Бар,

Број 31

Анђела Марићевић, VII 1

OD KORAKA DO KORAKA

2017/2018. školske godine

5. maj 2018. - Na Opštinskom takmičenju iz prve pomoći druga ekipa naše škole osvojila je 1. mjesto i stekla uslove za državno takmičenje (mentor: Enisa Belkić).

6. maj Na Državnom takmičenju - Olimpijada znanja naše učenice IX razreda, Milica Ćorić je osvojila 2. mjesto iz biologije, a Iva Obradović peto mjesto (mentor: Mirjana Vučinić).

7. maj -Školsko takmičenje recitatora održano je u biblioteci. Najbolji u recitovanju su za mlađi uzrast: prvo mjesto Miljan Živanović, I-4, drugo Hana Hadžibegović, II-2 i treće Slavica Jovović , IV razred integrisane nastave. Za stariji uzrast prvo mjesto je osvojila Miljana Vlahović, VIII-4, drugo Anastasija Despotović, IX-3 i treće mjesto su dijelile dvije učenice, Ernela Bahović, VI-3 i Tatjana Marstjepović, IX-4.

9. maj - Učenici IX razreda, uz učešće učenika I razreda, prikazali su program „Poetski trenuci jugoslovenske muzike" (mentor: Vera Milačić-Brkanović).

11. maj - Na Opštinskim susretima recitatora, učenice naše škole su zauzele prva tri mjesta: 1. mjesto Tatjana Marstjepović, IX-4, drugo mjesto Ernela Bahović, VI-3, i 3. mjesto Miljana Vlahović, VIII-4 (mentor: Anđela Stevović).

- Na prvom Školskom državnom kup takmičenju u odbojci, muška i ženska ekipa naše škole je osvojila 1. mjesto (mentori: Vladan Jovanović i Goran Kankaraš).

14. maj - Povodom obilježavanja 36 godina od osnivanja škole, održan je svečani program u holu škole pod nazivom: „Ako želimo da stignemo daleko koračajmo zajedno". Izašao je 30. broj školskog lista „Koraci" (redakcija: Tijana Vukčević i Dragana Nikić i novinarska sekcija), 1. broj časopisa literarne sekcije „Čitalački kutak" (redakcija: Vera Milačić- Brkanović i literarna sekcija) i 1. broj Ljetopisa (skraćena verzija sa fotografijama) (redakcija: Nataša Medojević i informatička sekcija).

Miljana Macanović, V 3

18. maj - Dan kulture obilježen je posjetama Domu kulture gdje su učenici VI-IX r. odgledali predstavu „Taj ludi svijet" koju je za Festival dječjeg dramskog stvaralaštva pripremila nastavnica Jelena Boričić i školska dramska grupa. Učenici I-V su istog dana odgledali drugu, nagrađenu predstavu, dramske sekcije „Hilperik" koju je, takođe, pripremila nastavnica Jelena Boričić.

28. maj - Na sjednici Nastavničkog vijeća za đake generacije školske 2017/2018. god. izabrane su Iva Obradović, IX-1 i Milica Ćorić, IX-2, a za najbolje sportiste Strahinja Aleksa, IX-4 i Ksenija Nikić, IX-4.

31. maj - Članovi mlade dramske sekcije (mentor: Jelena Kovačević) prikazali su u školskoj biblioteci skeč „Mačak Toša".

4. jun - Učenici odjeljenja II-4 (učiteljica Katarina Vasović) prikazali program pod nazivom „Zdrava hrana".

6. jun - Učenici odjeljenja II-5 (učiteljica Žakljina Raonić) izveli su program na školskoj bini pod nazivom „Zgode i nezgode iz školske klupe"

2018/2019. školska godina

2 - 5. novembra - Obilježena je Dječja nedelja brojnim aktivnostima u školi.

20. novembar - Školu je posjetio pjesnički karavan povodom manifestacije "Susreti pod Starom maslinom" .

23. novembar - Ivan Lukić, Matea Šaltić i Dženana Mehadžić osvojili su 1, 2. i 3. mjesto na Opštinskom kvizu "Koliko poznajem svoj grad"

6. decembar - Na osnovu Pravilnika o kriterijumima, načinu i postupku raspodjele sredstava za unapređenje kvaliteta nastave i talente Komisija donijela je Odluku da se nagrade sljedeći učenici i nastavnici: Miljana Vlahović IX -4, Divna Ratković IX1, Mirjana Vučinić, nastavnica biologije i Marina Andrijević - Petrović, nastavnica fizike.

- Učenici i njihove porodice, nastavnice i tehničko osoblje učestvovali su u humanitarnoj akciji prikupljanja odjeće i hrane za socijalno najugroženije grupe u Crnoj Gori

10. decembar - Na likovnom konkursu Crvenog krsta na temu "Svetionik" učenica IX-4 razreda OŠ "Jugoslavija", Zana Bajraktarević, dobila je 1. nagradu, a učenica odjeljenja VII - 1, Marićević Anđela, osvojila je 2. nagradu (mentor: Danijela Drobnjak).

- Članovi dramske sekcije, učenici 8. i 9.razreda (Stanko Keker, Miljana Vlahović, Hana Peročević, Ivona Bošković, Danica Đorović, Srđan Petrović, Pavle Karišik, Vasilisa Voštić, Miloš Nišavić, Elena Tomanović) uz podršku nastavnice Jelene Boričić, svojim glumačkim umijećem zabavili su i nasmijali drugare, učenike 4. i 5. razreda. Izvođenjem teksta "Ko je kriv za jedinicu".

12. decembar - Održan je Komemorativni sat za koleginicu Veru Vučić u zbornici škole.

17. decembar - Agencija za sprječavanje korupcije je 5. oktobra 2018. uputila dopis svim osnovnim školama u Crnoj Gori sa pozivom učenicima završnog razreda da pripreme i Agenciji dostave radove na temu "Stop korupciji". Na kalendaru Agencije za 2019. među njima su naši učenici: Jana Malickaja, IX- 5 i Zana Barjaktarević, IX- 4.

27. decembar - Organizovan je Novogodišnji bazar.

- Predstavnici Rotari kluba Bar gospođa Slađana Živanović, gospodin Ćazim Alković, gospodin Radislav Vojvodić su posjetili učenike integrisanog odeljenja i uručili im novogodišnje paketiće.

7. februar - U biblioteci škole sastali su se učenici koji su od strane učenika, nastavnika i odjeljenskih starješina prepoznati kao nadareni iz različitih oblasti. To su učenici IV, VI i VII-ih razreda, a bili su prisutni i učenici koji su prošle godine u IV razredu izdvojeni kao daroviti, a ove godine pohađaju peti razred.

8. februar - Održano je 4. Opštinsko takmičenje iz italijanskog jezika za učenike IX razreda.

21. februar - Na 4.Opštinskom takmičenju iz italijanskog jezika, naš učenik Mihailo Miljanić IX1, osvojio je treće mjesto (mentor: Suzana Perazić)

- Članovi lutkarske sekcije sa svojom učiteljicom Gordanom Ratknić spremili su igrokaz za učenike IV razreda pod nazivom „ Prijatelji su kao zvijezde".

- Učiteljica Vojka Vujović je sa svojim učenicima iz odeljenja III3 izvela tačku "Cirkuske vještine" za učenike III razreda.

1. mart - U biblioteci se održao program pod nazivom " Životno djelo Nikole Tesle". U okviru sedmice posvećene profesionalnoj orijentaciji učenika, organizovan je maskenbal za učenike od I do V razreda, tema "Šta želim da budem kad porastem".

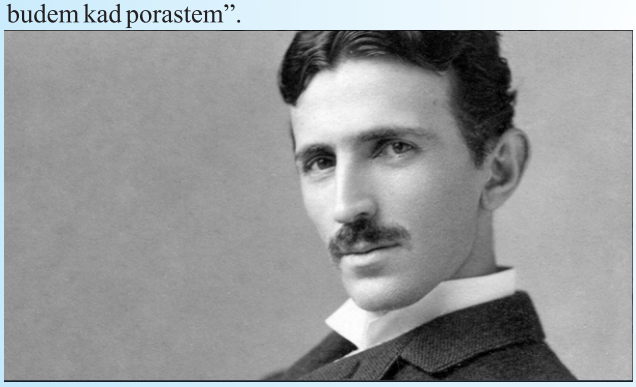

4. mart - Danas je za učenike koji su identifikovani kao nadareni iz određenih oblasti realizovan kviz iz CSBH jezika i književnosti pod nazivom Kreativno pero - za učenike IV i V razreda.

8. mart - Održan je program posvećen Danu žena (ŽENE KROZ ISTORIJU, EVROPLJANKE NEKAD I SAD).

- Sanja Đuričić je sa svojim odjeljenjem II-3, a povodom Dana žena, u prostoriji biblioteke održala program pod nazivom "Majkama s ljubavlju".

- Azra Kaltak i Ana Dević su sa odjenjem I-4 na bini škole izvele program "Moja mama" povodom Dana žena.

- Zahvaljujući saradnji sa Domom zdravlja, a u okviru plana zdravstvene zaštite učenika, Tim za realizaciju edukativnih i preventivnih programa organizovao je predavanje na temu "Zdrav način života" (pravilna ishrana, higijenske navike, fizička aktivnost). Predavanje je realizovala doktorka Snežana Labović u školskoj biblioteci.

22. mart - Završen šahovski turnir na kome je učestvovalo 28 učenika. 1. mjesto i pobjedu turnira osvojila je učenica Divna Ratković, 2. mjesto osvojio je učenik Luka Labović, dok su 3. mjesta osvojili učenici: Željko Vukmanović, Balša Lalatović i Marin Šaltić.

- Završena je aktivnost Učeničkog parlamenta "Biramo najkreativnijeg nastavnika". Dejan Paladin je osvojio 1. mjesto sa ukupno 140 glasova. Na 2. mjestu je nastavnica hemije, Dragana Milićević, sa 124 glasa, na 3. mjestu nastavnica CSBH, Jelena Boričić, sa 103 glasa, i na 4. mjestu nastavnica engleskog jezika, Duška Nedović, sa 97 glasova.

27. mart - Zahvaljujući saradnji sa Domom zdravlja- Bar, a u okviru plana zdravstvene zaštite učenika u našoj školi, realizovalo se predavanje na temu "Bolesti zavisnosti- narkomanija". Predavanje su realizovale psihijatar Branka Purlija i dr Olja Simović.

28. mart - Održano je Opštinsko prvenstvo osnovnih škola u Baru u odbojci. Muška i ženska ekipa su osvojile prvo mjesto. Za najbolje igrače turnira proglašeni su: Avram Božović i Ines Hodžić (mentori: Vladan Jovanović i Goran Kankaraš).

2. april - Obilježen Svjetski dan autizma radionicama pod nazivom "Dan otvorenog srca". Kreativne radionice su realizovali naši učenici sa posebnim obrazovnim potrebama uz pomoć svojih nastavnika, personalnih asistenata i predstavnika Učeničkog parlamenta.

- Bibliotekarska sekcija je obilježila Svjetski dan književnosti u prostoriji biblioteke

4. april - Obilježen je Međunarodni dan dječje književnosti. U programu pod nazivom "Dječji svijet mašte" učestvovali su članovi bibliotekarske sekcije (mentor: Ljiljana Omerdić)

5. april - Na Opšinskom školskom takmičenju u šahu čiji je domaćin bila OŠ"Jugoslavija", 1. mjesto, ekipno i pojedinačno, osvojila je naša škola. Učestvovali su učenici: Marjan Šaltić, Željko Vukmanović, Luka Babović, Marin Šaltić, Balša Lalatović i Danilo Janković. (mentor: Milorad Đonović)

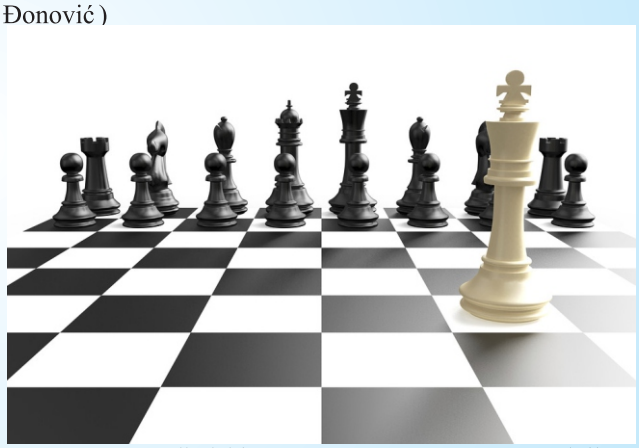

9. april - Fudbalski savez Crne Gore u saradnji sa Ministarstvom sporta i mladih i Ministarstvom prosvjete započeo je novi projekat, pod nazivom „Fudbal u školama", u cilju popularizacije fudbala među djecom uzrasta od 7 do 10 godina. Učešće je uzela i naša škola.

15. april - Odbojkaši naše škole sa svojim učiteljem Vladom Jovanovićem danas su u Herceg Novom postali prvaci Južne regije i u maju predstavljaće našu školu na završnom državnim prvenstvu i među 4 najbolje škole u Crnoj Gori.

16. april - Održana je interaktivna radionica o bezbjednosti u saobraćaju, pod sloganom „Neko misli na tebe", a u organizaciji NVO „Pčelica" iz Podgorice

21. april - Održano je školsko takmičenje recitatora za mlađi i stariji uzrast. Najbolji u recitovanju su za mlađi uzrast: prvo mjesto Danilo Mijović, II-5, drugo Emir Bahović, III-4 i treće mjesto dijele Milena Popović IV-2 i Slavica Jovović , V razred integrisane nastave. Za stariji uzrast prvo mjesto je osvojila Miljana Vlahović, IX-4, drugo Ernela Bahović ,VII-3 i treće mjesto Asija Kalač, VI-2.

24. april - Na Festivalu poezije za djecu i mlade u Rožajama, za najbolji literarni rad o selu "Krilata Seošnica", Miljana Vlahović IX-4 osvojila je 1. nagradu. (mentor:Jelena Boričić)

25.april - Organizovan je Proljećni bazar u školi.

Сјећање на наше колегинице...

(1972-2016)

ЈЕДНОГ ДАНА

Једног дана, када нас не буде
на овоме бијелом свијету,
с људском чежњом поменуће
људе
неки вјетар другом неком вјетру.

Читав свијет, безљудан и нијем,
сјетиће се људи некадашњих,
и онако узалудно лијеп
зажалиће за очима нашим.

Пожељеће људску ријеч гласну,
парче срца грлом отргнуто,
да разбије тишину опасну
и вријеме споро и беспутно.

А однекуд, из тишине траве,
ко богови молитвом дозвани,
поново ће људи да се јаве
и осмисле свијет успавани.

И опет ће испод тих небеса
наш бијели друм да се извије
и опет ће нека дивна пјесма
да нам дође главе као прије.

Па ће опет, када нас не буде
на овоме бијелом свијету,
једног дана поменути људе
неки вјетар другом неком вјетру.

Витомир Николић

СЈЕЋАЊЕ НА КОЛЕГИНИЦУ НАДУ ВУКОВИЋ

Вријеме пролази, али сјећања и успомене остају. Прошле су двије године од када Нада није више међу нама. Често се међу колегама ,а и ученицима чује: „Ех, да нам је ту сада наша драга учитељица Нада". А све то говори колико је Нада била омиљени колега и омиљена учитељица и колико нам она недостаје. Њен драги и позитивни осмијех, њене шале, шаљиви разговори увијек нас подсјете и створе сјету у нашим срцима, јер више није међу нама. Брижна мајка, одана супруга, прави друг и пријатељ и хуман колега све је то била ова дивна жена која је морала тако млада да нас напусти. Извела је генерације ученика, који и дан данас се присјећају колико се она трудила и жртвовала за њих. Увијек насмијана, расположена, као да живот пред њу није стављао ниједан проблем, ширила је позитивну енергију чим би крочила у двориште и хол наше школе „Југославија". Али живот је такав, некада нас изненади и побиједи кад се најмање надамо. А надамо се да је ова млада, омиљена мајка и жена отишла на лијепо и топло мјесто које и заслужује. Успомена на нашу драгу колегиницу Наду не блиједи, већ ће увијек остати урезана у нашим срцима и зидовима наше школе, са поруком:

НЕКА ТЕ АНЂЕЛИ ЧУВАЈУ!

Учитељ Владан Јовановић

Учитељица Нада је увијек имала разумијевања за сву дјецу из разреда и трудила се да им боравак у школи буде што љепши, успешнији и безболнији. Трудила се да свима помогне и све изведе на прави пут. Никада није била дрска него увијек љубазна и пуна разумијевања. Сигурна сам да би се сва дјеца којима је она била учитељица сложила са мојим виђењем њеног рада и њене личности. Заиста нам пуно недостаје и никада је нећемо заборавити...

Ксенија Ивановић

Учитељице Надо,
Ако вратим вријеме и сјетим се основне школе - прво се сјетим Вас. Сјетим се начина на који сте бринули о нама, како сте покушали да нас све изведете на прави пут, и прије свега, учили сте нас како је бити човјек. Оставили сте траг који ће нас пратити до краја живота.

Лана Завишић

СЈЕЋАЊЕ НА КОЛЕГИНИЦУ ВЕРУ ВУЧИЋ

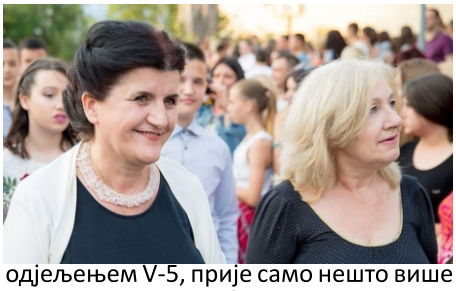

(1960-2018)

Зима

Док се јесен на пут спрема
и одјећу жуту склањам
неко бурно за њом иде
жељан новог путовања

Крстариће три мјесеца
обући ће ново грање
припремиће много брда
за санкање и скијање

Направиће облачиће
звијездицама бијеле боје
просуће их на стазице
на кућице и капице

Ево драга стиже зима
и радости дјеци носи
осмјех је дала свима
зимске чари им доноси

Добро дошле, пахуљице!
Радује се Снешко, дјеца!
Ирваси су за пут спремни
Дједа Мраз и пуна кеса!

Учитељица Вера Вучић

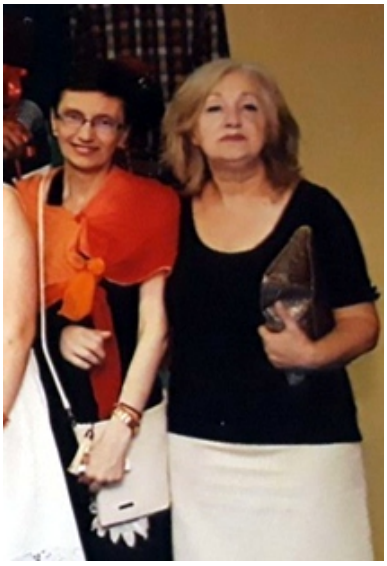

Тамо, у кабинету број један, са својим одјељењем V-5, прије само нешто више од мјесец дана, Вера је последњи пут путовала у свијет књига, срицала стихове, учила своју дјецу људским вриједностима, васпитавала их и бринула о њима. И, није случајно, што им је остала предана и тог последњег дана, што је њено велико и храбро срце издржало до последњег звона друге смјене, да се настава заврши, да их испрати кућама, пошаље у загрљај родитељима и после тога тихо оде. Није их изневјерила ни тог последњег дана првог тромјесјечја. Завршила је достојанствено још једну цјелину, још једно поглавље, као што је увијек посвећено приводила крају све чему се посвећивала. Данас сам убијеђена да то није случајно, да то није судбина, већ Верина жеља, однекуд услишена, подржана и испуњена. Мислим да је жељела да оде тек након што све заврши. Да никога не оптерети, да никоме не смета, да сама изгура до краја, као што је чинила и у животу.

(одломак из говора на комеморацији)

директорица Биљана Вукмановић

Драга Вера,

Кад бих могла, написала бих ти пјесму, онако са лакоћом, као што си ти то радила, дајући читаву себе у сваком тренутку и свакој ситуацији, дивна жено великога срца. Али , драга моја Вера, тешко је када ти туга претвори љубав у сјећање на њу, ту настаје празнина.

Мрзјела си неправду, а највећа је што те нема. Покушаћу да испричам причу о теби , онако достојанствено, јер си то ти била, достојанствена изнад сваке муке и бола. Снагу ти је давала чиста и искрена љубав са којом си прилазила сваком дјетету, као ријеткој и крхкој биљци којој је за развој и срећу потребна љубав , топлина и пажња. На томе су ти захвална првенствено дјеца, ми твоје колеге и њихови родитељи. Како си само знала, као неки дјечји мађионичар, да их анимираш, насмијеш, мотивишеш, утијешиш и наравно да им кроз наљепшу емоцију пренесеш знање. Ми знамо да кажемо „разумије се у свој посао". Да би се неко разумио у свој посао мора да има велико разумијевање. Та ријетка врлина красила је твоје дивно биће. Имала си разумијевања, како за потребе дјеце, тако и за проблеме твојих колега, којима си знала да удијелиш мудар савјет. На сједницама Наставничког вијећа, гдје смо сви покушавали да покажемо свој став, бранећи лични ауторитет, није било као са дјецом. Сукоби мишљења и ставова, различити прилази проблемима, доста често и неупућеност, доводила је до неразумијевања. Свједоци смо да и када си била повријеђена, борећи се за оно што је исправно, срчано износећи свој став, стамено и достојанствено си пркосила својим умијећем и знањем. У тим тренутцима , долазила је до изражаја твоја непоколебљивост у личном ставу и мишљењу и јасном исказивању проблема, као и потреба да се нешто ријеши уз колегијалан дијалог, отворено и храбро. Као да је та твоја борбеност за лични став имала друго обличје у борбености и енергичности на часовима и приредбама на којима си оставила лични печат од оснивања ове школе, а које ја памтим и као ђак, учесник, и као учитељ. Био је то прави спектакл, разигране и талентоване дјеце и одушевљених родитеља који је непоновљив. Незаборавни мали рецитатори су са емоцијом којој си их ти научила изговарали стихове познатих пјесника. Из радова твојих литерата зрачила је твоја надареност и емоција за писану ријеч. Кореографија малих плесача је остављала без даха. Наша школа се претварала на тим приредбама у праву умјетничку чаролију. Како су само урезане у мом сјећању авантуре са извиђачима, гдје сам се као твој извиђач, уз храбру и маштовиту учитељицу учила како се истражује, воли и штити животна средина, како се развија истраживачки дух и другарство уз логорску ватру и пјесму. Мени лично, била си велика подршка и када сам почињала своју каријеру. Твоје велико срце имало је разумијевања за све несигурности и страхове почетника. Твоји савјети су увијек били искрени и пријатељски. Радовале смо се нашим плановима, а нарочито послије нашег, нажалост, задњег заједничког одјељенског вијећа и дежурства, када смо осмишљавале како да дјеци представимо приповијетку „Збирка марака" и да им пренесемо још једну моралну поруку о неправедно оптуженом дјечаку. Али надам се да смо успијеле у томе, годинама радећи на васпитању наше дјеце, на примјерима их учећи правим људским врлинама. О томе свједоче генерације које смо ми и наше колеге изњедрили из ове школе.

Шта значи имати те за пријатеља и колегу то знамо ми, који смо те много вољели. Али и само сјећање на тебе, право је богатство. Хвала ти, драга Веки. Траг који си оставила за собом, могу само људи као што си била ти.

Учитељица Марјана Цветиновић-Николић

Учитељица Вера

Много тога се у животу памти, срећни, а и тужни тренуци. Срећне и лијепе увијек памтимо и чувамо урезане у срцу, а тужне и ружне покушавамо да заборавимо.

Много пута се сјетим моје учитељице Вере. О њој се само може лијепо причати. Она је та која је моје прве године школовања учинила љепшим. Од ње сам научио какав би човјек у ствари требало да будем. Увијек би ми указивала на грешке које треба да исправим. Волио бих да поново могу чути њен глас. Али, нажалост, смрт је умијешала своје прсте. Вијест о учитељичиној смрти ме је много потресла. Био сам сломљен и тужан, јер сам знао да је више неће видјети. Много сам је волио. Она је била најбоља учитељица и зато ћу је увијек памтити. Имаће посебно мјесто у моме срцу. Такву учитељицу би свако пожелио. Понекад кад погледам у небо, видим пуно звијезда, замислим да је једна баш она.

Иако често желимо заборавити на тугу и ружне тренутке, некада су баш они дио нашег сјећања.

Миљан Томовић VI-2

ДОБИТНИЦИ НАГРАДА ФОНДА ЗА ТАЛЕНТЕ

Министарство просвјете Црне Горе је 28. септембра 2018. године расписало Конкурс за додјелу награда наставницима и ученицима у складу са Правилником о критеријумима, начину и поступку расподјеле средстава за унапређење квалитета наставе и таленте.

Додијељено је 200 награда из Фонда за таленте за наставнике и 200 награда за ученике. За наставнике разредне и предметне наставе у основној школи уручене су 104 награде, а за ученике од VI до IX разреда основне школе 94 награде. Међу награђеним наставницима су наше двије колегинице, наставнице Мирјана Вучинић, професор биологије и Марина Андријевић-Петровић, професор физике.

С поносом истичемо да су и двије ученице наше школе такође добиле ове значајне награде. То су Миљана Влаховић и Дивна Ратковић, ученице IX разреда.

Марина Андријевић-Петровић је такође добитник бројних награда, а посљедња је награда „Најбољи наставник ЕКС ЈУ“ коју додјељује Асоцијација АНН ЕКС ЈУ. Аутор је низа стручних радова из области физике и семинара за обуку наставника. Својим радом и креативношћу доприноси образовању на интернационалном нивоу промовишући га у медијима.

О професорици **Мирјани Вучинић** и њеним заслугама у области образовања је сувишно причати јер много тога је већ речено. Добитник је многобројних награда из биологије на општинским и републичким такмичењима. Аутор и рецезент уџбеника из биологије, предметног програма и програма изборне наставе Љ ековито биље. Као круну за изванредне резултате, 2011. год. добија највећу награду из области образовања у Црној Гори Октоих. О томе је било говора у претходним бројевима школског листа. Важно је нагласити да је њен ауторитет, професинални и предани однос према раду ,такмичарски дух, несебично давање ученицима, подстрек за младе који желе да се баве радом у учионици.

Обје ученице, Дивна и Миљана, имају одличан успјех у учењу и петице из свих наставних предмета, те су и овогодишњи кандидати за ђака генерације школске 2018/2019. године.

Миљана Влаховић је најбољи рецитатор школе. То своје умијеће потврдила је на Општинском такмичењу рецитатора гдје је три пута освојила прво мјесто, два пута друго и једном треће. На недавно завршеном школском такмичењу рецитатора, опет је освојила прво мјесто, те ће и ове године представљати школу на Општинском такмичењу. Учествовала је у школским драмским представама и заједно са својим другарима освојила друго и треће мјесто на Дјечјем фестивалу драмског стваралаштва. Тренира кошарку и члан је КК „Антивари" са којим ниже изванредне резултате. Добитник је бројних награда из атлетике као члан АК „Сања", а такође остварује запажене резултате такмичећи се за школу. Готово да нема приредбе у школи да Миљана својим сценским наступом и широким осмјехом не озари простор и одушеви све присутне. Ова свестрана дјевојчица се опробала и у писању пјесама. Наравно, прва награда ни овога пута није изостала на Фестивалу поезије за дјецу и младе "Крилата Сеошница" , гдје је рецитовала своју пјесму.

Наставница
Анђела Стевовић

Дивна Ратковић професионално се бави тенисом од своје шесте године. Има освојених преко 60 националних турнира, шест титула државног првака и седам завршних мастерс турнира. За репрезентацију Црне Горе наступа од 2015. г. Проглашена је за најбољу тенисерку у категорији до 10, 12, 14 год. 2017. и 2018. године проглашена је за најбољу тенисерку у категорији 14 год. и за најбољи ЕТА ранг у категорији до 14 и до 16 год. На турнирима наступа од 2014. год. Има одиграна 144 меча на ЕТА турнирима. У априлу 2018. год. изабрана је да наступа и за сениорску репрезентацију FED Cup такмичења. Постала је најмлађа тенисерка у историји црногорског тениса која је остварила побједу у FED Cup такмичењу. Током 2018. год., добила је званичан позив од ITFа и Tennis Europe-а да наступа за ITF тим Европе на престижним међународним турнирима. Ова надасве скромна и ненаметљива дјевојчица подједнако је успјешна и у атлетици. Више пута је освајала државна првенства у дисциплинама на 200 метара, 300 метара, 600 метара, скоку у даљ и кросу и била је власница неколико атлетских рекорда у својој и старијој категорији. Изузетан таленат за шах је потврдила на школском такмичењу у марту ове године, као једина дјевојчица, освојила је прво мјесто.

Ђаци генерације

школаска 2017/2018.

За школску 2017/2018. годину за ђаке генерације су изабране Ива Обрадовић и Милица Ђорић. Осим што су имале све петице на крају сваке школске године, учествовале су у многим ваннаставним активностима у школи и постизале запажене резултате на такмичењима. Посебно су се истакле на пољу биологије. Милица је на Државном такмичењу које организује Испитни центар у Подгорици освојила пето мјесто из биологије. На Државном такмичењу из биологије, под називом Олимпијада знања, које се одржало 6. маја 2018. године у Подгорици на ПМФ-у, Милица је освојила друго мјесто, а Ива пето мјесто. На Општинском такмичењу из биологије 16. децембра 2017. које се одржало у нашој школи, Ива је освојила прво мјесто, а Милица треће мјесто. Ива је завршила средњу музичку школу са одличним успјехом и освајала многобројне прве награде на Међународним такмичењима. Милица је показала изузетне резултате у плесу и такође освајала прва мјеста на Међународним такмичењима. Милици и Иви желим пуно среће и успјеха у даљем школовању.

Наставница Мирјана Вучинић

★★★★★★

ВЈЕШТИНЕ ЗА АДОЛЕСЦЕНЦИЈУ

★★★★★★

Наша школа је укључена у међународни пројекат „ВЈЕШТИНЕ ЗА АДОЛЕСЦЕНЦИЈУ“ који је израђен од стране Канцеларије Уједињених нација за борбу против дроге и криминала, а подржан од стране Министарства просвјете Црне Горе.

Циљ пројекта је стицање вјештина које помажу младима да обликују живот на позитиван начин и ваљано одговоре изборима и изазовима на путу одрастања. Реализација пројекта је планирана у трајању од двије школске године, кроз 40 радионица у једном одјељењу седмог разреда. Поред „радног“ одјељења програмом је предвиђено анкетирање ученика другог одјељења седмог разреда ради упоређивања ефеката примјене истог.

Радионичарске активности са ученицима наше школе обављају Миланка Радовић, школски психолог и Мирјана Вучинић, проф. биологије, које су прошле обуку за примјену програма.

SEDMICA POSVEĆENA PROFESIONALNOJ ORIJENTACIJI
Učenici naše škole su u svojim likovnim i literarnim radovima ili noseći masku svog omiljenog zanimanja predstavili šta žele da budu kada odrastu.

Šta želim biti kad porastem

Svi se zapitamo šta želimo da budemo kad porastemo, pa tako i ja. Dok neki žele da plove brodom, leče ljude ili budu advokati, ja želim da se bavim muzikom.

Ljudi me čudno gledaju kad kažem da želim da završim muzičku školu i da postanem poznata pijaniskinja. Da bi se uspješno bavila muzikom moram mnogo da vježbam, tako da kad to ne radim u školi, vježbam kod kuće. Sama pomisao da probe hora i sviranja traju po tri sata, ljudima budu čudne i često me pitaju kako mi uspijeva. Odgovor je jednostavan i često ga upotrebljavam- odaberi posao koji voliš i nećeš morati da radiš nijedan dan u svom životu. Muzika je moj život, ona me smiruje. Baš kao što fudbaler dok igra, zaboravi sve svoje probleme, tako i ja dok sviram kompoziciju koju volim utonem u čaroban svijet muzike i zaboravim sve oko sebe i maštam. Zamišljam sebe kako u punoj sali, pred svojim roditeljima, prijateljima, kolegama, obožavateljima sviram svoje i tuđe kompozicije. Maštam o koncertima u različitim zemljama, o saradnji sa poznatim kompozitorima i drugim pijanistima.

Sve što radimo mora biti iskreno uz maksimalnu posvećenost i svako od nas bi trebalo da ima svoj sopstveni put kojim će koračati.

Anastasija Orlović, VIII-3

Dubravka Drobnjak IX-5

Kad odrastem želim biti

Kako odrastamo, saznajemo nove stvari, učimo o svemu što nas okružuje, polako u svima nama razvija se ljubav prema nekom zanimanju.

Kao i svi ostali i ja imam takve želje. Smatram da ovo što ja želim je humano, a i lijepo. Kada odrastem biću doktor, zato što sebe vidim kao nekog ko spašava živote drugima, nekog ko će pomagati ljudima da nastave da žive i da budu zdravi.Nadam se da ću uspjeti mnogim ljudima da vratim nadu, a i zdravlje, da ću mnoge roditelje i djecu, moći da obradujem lijepim vijestima, jer sam njihovim najbližima uspjela da spasim život. Vjerujući u humanost doktorskog poziva u meni se razvila velika ljubav. Zato ću vrijedno raditi i učiti da bih svoj cilj i ostvarila.

Mnogi doktori, vjerujem da daju sve od sebe da bi svojim pancijentima pomogli. Svjesna sam da ponekad izgube bitku, ali isto tako nastave da se bore ispočetka za neke nove živote.

Lana Marković, VI 2

Kad odrastem želim biti

Problemi su sastavni dio života, ali sanjarenje mnogo pomaže u rješavanju. Moj veliki problem je šta želim da budem kad porastem.

Veoma sam neodlučan, ali trenutni san mi je da postanem pilot. Želio bih da dotaknem oblake. Htio bih posjetiti svaki grad, selo i naselje. Ležao bih na oblacima i gledao naselja. Pričao bih sa lastama i letio sa njima u toplije krajeve. Želio bih čuti njihove priče o ranijim letovima. Nažalost, to je nemoguće, sanjarenje me nekada predaleko odvede.

Možda ne mogu ležati na oblacima i komunicirati s lastama, a možda neko i ne shvata zašto mi je teško odlučiti šta ću biti. Trenutni san i želja mi je da postanem pilot.

Miljan Tomović, VI 2

Šta želim da budem kad porastem

Maksim Todorović, IX-3

Sva djeca imaju dilemu šta žele da budu kad porastu. Uglavnom su to: sportovi, medicina i razne nauke.

Kada porastem želim biti dizajner. Možda dizajn nije toliko popularan kao sportovi, ali mi se više svidja. Naravno, iako se većina mojih drugara odlučilo za nešto drugo, to ne mijenja moje mišljenje.

Dizajn se dijeli na: modni, grafički i industrijski. Ja sam odabrala modni. Izdvojila sam ga jer već sad imam mnogo kreativnih ideja za izgled različitih djelova odjeće.

Kao mala sam sebe zamišljala kao sportistu, ali mi je uvijek nešto falilo. Često sam gledala kako se oblače u raznim sportovima, pa sam shvatila da me dizajn više privlači. Prošli su mjeseci i konačno sam donela odluku - modni dizajn. Nije naporan, niti dosadan, a bavi se pravljenjem predmeta po svojoj volji i ideji.

Nisam sigurna hoće li se moja odluka u budućnosti promijeniti, ali znam da ću uvijek biti za ono što me privlači.

Tamara Adžić, VI 3

Šta želim biti kad porastem

Kao mala, maštala sam o tome da budem pjevačica, zvijezda, princeza. Vremenom, ideje i maštanja postala su ozbiljnija.

Kad porastem, želim ostaviti neki trag, nešto po čemu će me pamtiti. Imam visoke ciljeve, ali ti ciljevi su za sada samo mašta. Da bih to postigla, moram još raditi na sebi. Kad pričam o profesiji, željela bih da budem pravnik ili advokat. Pravo me već dugo privlači i za to ću se vjerovatno opredijeliti. Takođe, voljela bih da se proslavim kao gitarista, da baratam kompozicijama zatvorenih očiju. Muzika je lijek za dušu. Želim se proslaviti i kao sportista - tačnije kao odbojkašica, „u zdrvom tijelu, zdrav duh". Prije svega želim biti čovjek, majka, žena i dama. Želim biti primjer svojoj djeci.

Kad porastem, želim biti srećna. Srećna zbog uspjeha, porodice i zdravlja. Nije li to najbitnije, sreća?

Azra Čutirić, VI 3

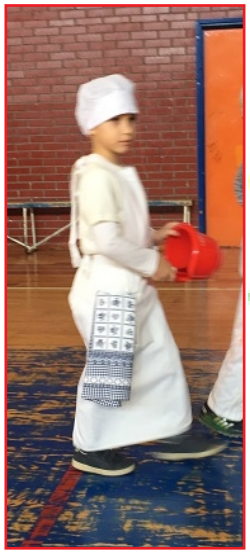

Šta želim biti kad porastem

Već od malena razmišljamo šta želimo da budemo kad porastemo. Sve djevojčice žele da budu učiteljice, a dječaci fudbaleri, ali tek kasnije susrećemo se sa realnošću i stvarnim željama o budućnosti.

Kao mala, željela sam biti balerina, sviđale su mi se njihove divne lepršave haljine, međutim vremenom sam shvatila da treba dosta odricanja i rada na sebi kako bih bila uspješna. Sazrijevajući, donijela sam odluku iza koje i danas čvrsto stojim. Naime, oduvijek sam voljela tragati za istinom, osuđivati druge kad urade nešto loše, te zbog toga želim biti policajac. Zamišljam sebe kako spašavam ili kažnjavam zločince. Isto tako, zamišljam koliko bi moji roditelji bili ponosni na mene kada bih časno obavljala posao. Ono što mi se još sviđa kod ovog zanimanja, jesu uniforme koje nose. Na svojstven način, uniforma ti daje moć, poštovanje i ugled u društvu. Možda nekome djeluje čudno, čak i opasno, što jedna djevojčica želi da postane policajac, ali život bez uzbuđenja i straha je jedno uzaludno traganje za bilo čim.

Da li ću vremenom odluku promijeniti, ne znam, ali znam da ću se uskoro naći pred životnom raskrsnicom i da ću morati da izaberem put kojim ću koračati kroz život.

Nehra Nurković VIII-3

Anja Tomović, IX-5

Šta želim da budem kad porastem

Kada porastem želim da radim nešto plemenito i korisno, želim da me ispunjava i da volim posao kojim ću se baviti.

Još od malena maštamo da postanemo neko i nešto. Kao mala, ja sam htjela, a i dalje želim, da postanem veterinar. Mnogo volim životinje, druženje sa njima mi je posebno zanimljivo. Kada sam imala šest godina pronašla sam na ulici mače koje sam zavoljela. Brinula sam o njemu sve dok nije postalo sposobno da se stara o sebi. Moja porodica je primijetila da o mačetu brinem sa puno ljubavi. Učili su me da je zdravlje životinja podjednako važno kao i zdravlje ljudi. Kada porastem želim da završim fakultet i otvorim svoju ordinaciju za liječenje i brigu o životinjama. Liječiti i spasavati život nedužnim i bespomoćnim životinjama je human i jako plemenit poziv. Životinje nam pružaju ljubav i radost, donose sreću u domove onima koji sa njima postupaju na pravi način. Njima treba tako malo brige i pažnje, a za uzvrat pružaju mnogo više.

Životinje su čovjekovi najbolji prijatelji, vjerni i odani i zbog toga želim da moja buduća profesija bude briga o njima. Nadam se da će mi se želja ostvariti.

Maša Vojvodić, VII-4

Šta želim da budem kad porastem

Svako dijete tokom odrastanja razmišlja o tome šta želi da bude kad poraste. Vremenom ta misao se mijenja i dijete ima različite želje. Smatram da svako dijete ima pravo da bira svoju budućnost, mada znam da se nekima želje neće ostvariti.

Dok smo mali, razmišljamo kako želimo da postanemo poznate ličnosti, neko koga će ljudi da cijene, vole, podržavaju i pamte, ali kako odrastamo naše želje su realnije i u skladu sa našim mogućnostima. Često sebe zamišljam u različitim profesijama, međutim mislim da se najviše pronalazim u psihologiji. Drugarice mi često govore da svaki njihov problem imam savjet, rješenje, da umijem da ih saslušam i razumijem. Trudim se i uživam u tim razgovorima. Iako posao psihologa mnogima djeluje kao običan razgovor u kojem treba reći svoje mišljenje o problemu, mislim da tih nekoliko riječi može da pomogne nekome da vrati osmijeh na lice i nauči da gleda svijet drugačijim očima.

Djeca su mala bića koja još uvijek nijesu izgradila svoj stav i nemaju dovoljno samopouzdanja, a ja što više razmišljam o svemu imam veću želju da im pomažem u budućnosti i radim sa njima kao školski psiholog.

Teodora Gašić, VIII-5

Šta želim da budem kad porastem

Već od malih nogu maštala sam da sjedim za klavirom u nekoj velikoj koncertnoj sali.

Vremenom, mašta je postajala stvarnost. Poslije tolikih koncerata, festivala i takmičenja, sigurnija sam u svoju odluku - kada porastem želim da budem pijanista. Sve emocije koje su prisutne tih dvadesetak minuta za klavirom, teško je opisati riječima. Kada sam za klavirom, zaboravim na sve ljude u publici, nestanem iz stvarnosti i potonem u neki svoj svijet pun različitih osjećenja. Za mene su to posebni trenuci. Melodija koju stvaram vodi me kroz ulice tog malog svijeta. Svaka odsvirana kompozicija za mene ima neku svoju priču, baš kao i knjiga koju niko ne proživljava na isti način dok je čita. Iz dana u dan sve više razmišljam o silnom i teškom vježbanju koje me čeka dok se budem usavršavala. Svjesna sam težine ovog zanimanja, ali klavir za mene nije samo zanimanje, klavir je moj život, sve ono što me ispunjava i prijatelj koji me najbolje sasluša, a onda još ljepše odgovori.

Za muziku i klavir ću uvijek naći volje, snage i vremena, zato što je to nešto čime želim da se bavim cijelog života.

Lucija Ulićević IX-5

Marija Nikotić, IX-4

Школски спорт

Успјеси наших ученика и наставника

ОДБОЈКА (ОПШТИНСКО ТАКМИЧЕЊЕ)

Прво мјесто екипно дјечаци

*За најбољег играча изабран је **Аврам Божовић VIII-5**

ОДБОЈКА (РЕГИОНАЛНО ТАКМИЧЕЊЕ)
Прво мјесто екипно - дјечаци (јужна регија)
(међу четири екипе у држави)

Наставник ментор: Владан Јовановић

Наставник Владан Јовановић са одбојкашима

ШАХ (ОПШТИНСКО ТАКМИЧЕЊЕ)
Прво мјесто, екипно и појединачно,
изборили су ученици: **Марјан Шалтић , Лука Бабовић, Жељко Вукмановић, Марин Шалтић, Балша Лалатовић и Данило Јанковић.**
ШАХ (РЕГИОНАЛНО ТАКМИЧЕЊЕ)
Друго мјесто
ФУДБАЛ IV i V р. (РЕГИОНАЛНО ТАКМИЧЕЊЕ)
Прво мјесто, група 1.
Наставник ментор: Милорад Ђоновић

Наставник Милорад Ђоновић са шахистима

Наставник Горан Канкараш са одбојкашицама

АТЛЕТИКА (ОПШТИНСКО ТАКМИЧЕЊЕ)
Прво мјесто појединачно 600 м - дјевојчице
***Сташа Мандић VII-1**
Друго мјесто екипно -дјевојчице
Друго мјесто екипно - дјечаци
АТЛЕТИКА (РЕГИОНАЛНО ТАКМИЧЕЊЕ)
Прво мјесто појединачно 600 м - дјевојчице (јужна регија)
***Сташа Мандић VII-1**
РУКОМЕТ (ОПШТИНСКО ТАКМИЧЕЊЕ)
Прво мјесто екипно - дјевојчице
Треће мјесто екипно - дјечаци
РУКОМЕТ (РЕГИОНАЛНО ТАКМИЧЕЊЕ)
Прво мјесто дјевојчице (јужна регија)
(међу четири екипе у држави)
КОШАРКА VI IX р. (ОПШТИНСКО ТАКМИЧЕЊЕ)
Друго мјесто - дјевојчице
Треће мјесто - дјечаци
Наставник ментор: Ивана Вукићевић

Наставница Ивана Вукићевић са такмичарима

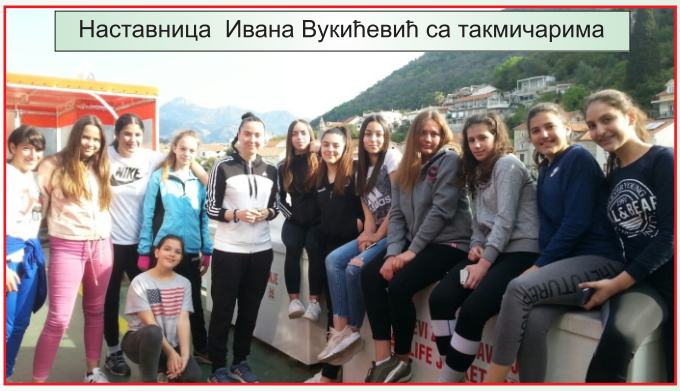

КОШАРКА VI i VII р. (ОПШТИНСКО ТАКМИЧЕЊЕ)

Прво мјесто екипно дјечаци

КОШАРКА (РЕГИОНАЛНО ТАКМИЧЕЊЕ)
Прво мјесто екипно - дјечаци (јужна регија)

ОДБОЈКА (ОПШТИНСКО ТАКМИЧЕЊЕ)

Прво мјесто екипно дјевојчице

*За најбољу играчицу изабрана је **Инес Хоџић VIII-2**

ОДБОЈКА (РЕГИОНАЛНО ТАКМИЧЕЊЕ)

Друго мјесто екипно дјевојчице
Наставник ментор: Горан Канкараш

Наставник Горан Канкараш са кошаркашима

Моје IX-1

Устаћемо првог септембра и спремаћемо се за први дан средње школе и можда тек тада схватимо да се све мијења.

Т о више неће бити исти људи до нас у клупи, неки нови људи за катедром ће се представити и молити за тишину, а ми ћемо се из дана у дан навикавати да је прошло наших девет година. Девет година смо се свађали, али исто толико пута помирили, после сваког неслагања, све је испало боље него што смо и замислили и после толико тајни, осмијеха, незаборавних тренутака, свему се ближи крај.

Речено нам је да после свега морамо да наставимо, али са неким новим људима, пред непознатим наставницима и у клупама и ходницима који по први пут чују наше тајне. После излета са учитељицом Радом, најзанимљивијих часова код учитеља Арслана, Иванових Корита са наставницом Лидијом, шешира код наставнице Вере, екскурзије са разредним Дејаном, пјевања са наставницом Виолетом и много других часова током ових девет година, ми се опраштамо и по последњи пут слушамо предавања у основној школи.

Пустили су нам матурску пјесму на екскурзији и тек када смо загрлили једни друге, пјевали и плакали од срца, остварили смо нераскидиву и посебну везу са онима са којима смо дијелили клупе, ходнике, учионице, али и скоро свако јутро од наше шесте године безброј тајни, осмијеха, шала... и један велики дио живота.

Још ћемо плакати и тешко ће нас одвојити из загрљаја. Ово није крај јер генерација 2004. је оставила свој траг у овој школи и наставља даље са сузама у очима и успоменама у срцу.

Анастасија Стијовић

Учитељичина пјесма

Амар је медо који воли мед и крушке,
А Бојан зврк који иде напријед и натрашке.
Васо је брз као струја,
А код Милоша се увијек спрема олуја
Марко нешто увијек лови у мутном
А Лука баца бисере знања у крупно.
И Мишо воли крушке и мед.
И то је о мојим дјечацима проповијед

Милица је наша свезналица
А Дивна врхунска спорташица.
Миљана дивне саставе ствара
А Јефимија велике фантазије отвара.
Јеца и Ксеча су нераздвојне другарице
Сваком дају утјеху као слагалице.
Тијана и Анастасија су пчелице наше
А Далила и Дина у једну причу сташе.
Сашка је мирна као да спава,
А Теодора и Канита су тандем страва!
Мирсада и Каћа не праве проблеме,
Ма све су добре, нема дилеме

Учитељица Рада Вишњић

Оно што највише у животу цијеним је одговорност и жеља за стицањем знања. То покреће свијет. Ваша креативност, смисао за критичко процјењивање, потреба да јасно искажете свој став, емпатија и одговорност према другоме улива наду да ћете паметно реаговати на бројне изазове и искушења које живот неминовно намеће.

Поносан што сам вам био одјељенски старјешина, од срца вам желим срећу и успјех у даљем школовању и одрастању.

Одјељењски старјешина Дејан Паладин

MOJE IX-2

За неколико недјеља завршава се наше деветогодишње школовање. Оно што смо нестрпљиво и жељно ишчекивали, пред нама је. А ми бисмо да зауставимо вријеме, неочекивано тужни и збуњени, преплављени бујицом лијепих заједничких успомена. Да, сложићете се, било је ово незаборавно дружење.

Као да је било јуче када смо се први пут срели и ситним корацима и уплашеног погледа закорачили у учионицу. Дочекала нас је учитељица Азра Калтак, ведра и правична, увела у свијет знања и школских обавеза. Сјећања се нижу, успомене оживљавају. Пловим кроз вријеме снагом младости. Били су уз нас наставник Миле Рођеновић, а касније наставница Јелена Боричић. То су одјељењске старјешине које су се трудиле да нас науче животним вриједностима, другарству и хуманости. Исто то, током деветог разреда, чинила је и разредна Рајка Вуксановић. Увијек весела и насмијана лица, причала нам је о животу и важности неодустајања од зацртаних циљева.

Знам, нијесмо се увијек слагали и често смо задавали муке одјељенским старјешинама. Сада знам и да се иза њихових строгих лица, крила забринутост за нас и огромна жеља да од нас створе добре људе, спремне за животне изазове. Знам и да су нашли разумијевања за наше несташлуке, којих није било мало. Упркос честим свађама ми смо једна складна дружина спремна да увијек притекне у помоћ. Ближи се крај нашег дружења и све више схватамо бесмисленост наших ситних размирица и важност пријатељства које се родило међу нама и годинама расло. Скори растанак боли.

Отварају се нови животни путеви, храбро им хрлимо у сусрет. Чекају нас неке нове авантуре, изазови, неки нови пријатељи. Остају успомене, заједничке слике и другови који ће, ма гдје их живот одвео, имати у мом срцу посебно мјесто.

Милана Шћекић, IX-2

Велика је одговорност написати нешто за дјецу која су моја прва генерација. Толико тога, пун кофер сјећања. И како то сажети у пар реченица?

Са нестрпљењем сам чекала тај септембар да упознам моје I-2. Онако мали, весели, жељни знања и дружења, само понека глава уплашена. Дијелили смо четири године и лијепе и мање лијепе тренутке. Није изостала ни по која сузица, али у свему томе поносна сам била и када су расли уз мене и када сам учила уз њих. Остала сам, баш као и када смо се растали, поносна на њих. Били су мој покретач, моја инспирација и моје гледање на свијет. ИХ-2, поносна сам на вас! Желим вам да храбро и сигурно корачате путем живота, да постанете добри људи, али да у души не изгубите то дијете у себи.

Воли вас ваша учитељица Азра Калтак

На свакој животној прекретници, човјек сумира стечене утиске и искуства,како би препознао скривене путоказе и донио исправне одлуке. Зато вама, драга дјецо, на завршетку основне школе желим да честитам све што сте постигли до сада и учинили да ваши родитељи и ваши предавачи буду поносни на вас. Немојте памтити наше критике и савјете као нешто недобронамјерно, јер смо се ми - ваши предавачи, трудили да улијемо у вас не само што више школског знања , већ и чврсте критеријуме хуманости и другарства као најбољи темељ изградње ваше личности.

Ви сте сада као оснажени птићи, чија су крила довољно ојачала за даљи лет. Слобода избора је највеће богатство. Зато увијек бирајте да будете добри људи. Радите на себи и ширите позитивну енергију. Немојте никад одустајати од племенитих циљева. Будите упорни и успјех неће изостати. На крају, памтите лијепе заједничке тренутке у нашој школи.

Уз најдубљу жељу да у животу будете срећни, ма гдје живјели и ма чиме се једног дана бавили, поздравља вас и воли ваша бивша разредна Јелена Боричић.

Наставница Јелена Боричић

Са сјетом се сјећам: првих радних дана, генерација, а прошло их је много. Свака има посебно мјесто. У свакој генерацији било је оних који су се истицали у добром и лошем, све је то нормално. Друштвене промјене су остављале трага у формирању њихових личности. Ова генерација IX разреда и моје IX-2 карактерише упорност, а то је по мом мишљењу оно што их води ка циљу и остварењу њихових циљева.Пролазили су они кроз своје тешкоће, мијењали наставнике, разредне старјешине, а управо то их је ујединило. Међусобно су добри другови, спремни да помогну једни другима. IX-2 је једно дивно одјељење. Причинило ми је задовољство што сам са овом генерацијом ишла на ђачку екскурзију. То ми је пружило могућност да их боље упознам.

Поред тога што су добри ђаци, показали су да похвалу и критику правилно схватају.Онако непосредни понашали су се слободније и отворније.Наш однос смо градили на међусобном повјерењу и уважавању.

Можда сам понекад претјерано бдјела над њиховим понашањем, можда сам им се и замјерила, али се надам да су схватили да је то било у њиховом интересу.

Добили су све похвале као културна и добра дјеца. Дјеца су као цвијеће - ако се бринеш о њима, узвратиће најљепшим одгојем. Предивни су и желим да буду срећни, успјешни и мијењају друштво на боље.

Одјељењски старјешина Рајка Вуксановић

IX-3

Од првог тренутка када смо ушли у учионицу, пратили су нас страх и несигурност, док смо гледали 30 непознатих лица.

На почетку о нама је бринула учитељица ИванаТомовић. Увијек насмијана и пуна енергије, своје знање нам је преносила кроз разне задатке и игре. Пуне четири године несебично је пружала љубав припремајући нас за сљедећи корак који је био пред нама. Када смо већ постали сложни и нераздвојни, као разредни нас је са широким осмијехом на лицу дочекао наставник Милорад Ђоновић. И све до данас је са пуно стрпљења и разумијевања рјешавао наше проблеме и трудио се да нас усмјери на што бољи пут. Сада, када је дошао крај, у име цијелог одјељења желимо да се захвалимо на девет прелијепих година које ће нам остати у сјећању током цијелог живота.

Никада те нећемо заборавити, моје IX3!

Јелена Тодоровић , Василиса Новаковић, Лука Бабовић, Амела Загањор и Нена Улићевић

Они, моја прва генерација, а ја њихова прва учитељица. Од првог нашег заједничког дана у учионици, свакодневно су били моја инспирација. Мали, знатижељни, радознали...трудили су се да се навикну да нове обавезе и да испуне моје захтјеве. Дани, мјесеци и године су пролазили, а они су били све бољи и бољи.

Желим да у наставку школовања будете све бољи и успјешнији, да постанете добри људи.

С љубављу, ваша учитељица Ивана Томовић

Драго моје IX-3,

Све ове године нашег дружења биле су испуњене лијепим тренуцима, оним које носи ваша дивна, дјечија душа. Као ваш одјељењски старјешина, увијек сам вјеровао и навијао за вас јер сте знали да будете најбољи и када је циљ изгледао далеко и никада нијесте одустајали. У завршници ове наше зајдничке утакмице ви сте апсолутни побједници. Желим вам много златних животних пехара, медаља и побједа.

Ваш одјељењски старјешина

Милорад Ђоновић

Кажу да од колијевке па до гроба најљепше је ђачко доба. У њему стичемо најбоље пријатеље, са појединима останемо до краја живота, а неке ријетко сретнемо у нашим срцима. Кажу да се највише сјећамо основне школе и наших првих сусрета са учитељицама и учитељима. Моје одјељење је имало срећу да нам учитељица буде Марјана Цветиновић. Жена великог срца, топла, ведра и насмијана лица. Увела нас је у нови свијет „свијет знања" кроз игру и забаву. Научила нас је да читамо и пишемо с посебним акцентом на дружење, поштовање и међусобно помагање. Посебно је истицала да без обзира на све увијек треба да будемо добри људи и да се држимо заједно јер само као сложна екипа можемо постићи жељени циљ. Биле су то четири године дивног дружења и међусобног разумијевања. Уживали смо у сваком дану проведеном са нашом учитељицом. Кроз сузе смо се растали са њом, али је са осмијехом дочекамо сваки пут. За узврат добијемо користан савјет или топао загрљај. У петом разреду разредна нам је била наставница Ивана Вукићевић од које смо сви барем мало стрепили. Временом смо схватили да нам је њена строгоћа само помогла да лакше савладамо још веће обавезе и наставимо даље.

Шести разред наставили смо са наставницом Енисом. Веома ведру и њежну жену смо брзо завољели. Са нама је прошла све згоде и незгоде у ове четири године. Са њом завршавамо деветогодишње школовање. Сјећам се да је било тренутака када смо жељели да се час што прије заврши и да кренемо кући. Сада смо свјесни колико је брзо прошло ових девет година. На нама је да памтимо само лијепе тренутке нашег заједничког дружења. Ти моменти биће заувијек ту, у срцу закључани, у преградици посвећеној само њима.

Генерацијо , а посебно моје IX-4, СРЕЋНО ! - Миљана Влаховић IX-4

Драги моји малишани из I4, предивни моји мали, а велики људи из IX4, сјећам вас се кад сте ситним и бојажљивим корацима закорачили у просторије наше учионице. Били сте у страху од новог и непознатог и тада нијесте знали да се то зове обавеза, којој сте дорасли у свим њеним облицима, кроз деветогодишње школовање. Били сте у страху од новог ауторитета, а да то нијесу мама и тата. Био је то први сусрет са другарима, са којим ћете убудуће дијелити оловке и гумице, прва слова, бројеве, радост, тугу, смијех и сва почетна знања у свијету образовања. Ја сам била ту да вас ослободим страха, да вам помогнем да се што лакше снађете у том новом свијету. Заједно смо градили однос заснован на повјерењу и поштовању. Упознавали смо се, кроз све прве појмове из математике, читање и писање, али и кроз игру и забаву на нашим школским представама и у учионици. Посматрала сам како растете слиједећи моје савјете. Били сте одговорна, и за свој узраст, врло зрела дјеца. Самоувјерено сте износили своје ставове, жеље и питања. Кроз ту нашу узајамност, развијала се и ваша креативност. Наравно да вама, али и нама учитељима, велику радост представљају школске представе, гдје та креативност највише долази до изражаја. Ваши сценски прикази, гдје сте ви са лакоћом и маштовито градили ваше мале улоге, доминирајући сценом у заносу, како то само знају велики глумци , али и ви дјеца, ваша поезија је када сте је ви рецитовали добијала нешто посебно, топлину и искреност, ваше пјевање, устрепталост и неку узвишеност, ваш плес, лакоћу дјечијег покрета,ваша самоувјерена и јасно изговорена ријеч у бесједништву, имала је одјека, ваше мале креативне рукотворине којима смо на школском базару зарадили за незаборавни излет, све је то чинило чаролију, која вам је давала простора да се искажете и ван школских обавеза и за коју не постоје прописане оцјене. Такве вас памтим, као одјељење, али и појединачно. Године које сам провела са вама учећи вас и васпитавајући, упознајући вас као личности, једноставно бавећи се вама, чине вас дијелом мојих сјећања и живота. Улице нашег града пуне су тих предивних сјећања, пуне су вас, разних генерација које сам, како ми кажемо, ,,извела", надам се, на прави пут. Ми, учитељи, увијек имамо неке упечатљиве карактеристике којима би описали неку генерацију. Ви сте били пажљиви, жељни знања, одговорни, самоувјерени, самосвјесни, али и пуни искрене дјечије љубави и привржености школи и мени као вашем учитељу.

Драга моја дјецо, хвала вам за све топле поруке, цртеже пуне сунаца и срца, и за све незаборавне моменте којима сте ми исказивали љубав. Нека вас на вашем даљем путу прате сва та сунца и срца.

Учитељица Марјана Цветиновић Николић

Још једна генерација својим „дугим корацима" одлази из ове школе. Немоћна да их задржим, коси ме вријеме. Остало је још мало, генерацијо… Путева је много. Бирајте прави. Можда се сретнемо, па осмјесима драгим осликамо проживљено вријеме. Било је свега, ваших несташлука, заборављених ужина, прескакања преко ограде, бјежања са часова, свађа.. .За четири године колико смо провели заједно порасли сте и промијенили се. То више нијесу она несигурна дјеца, већ млади тинејџери пуни себе. Четири године су прошле као трен. Заједно смо дијелили лијепе и ружне тренутке. С правом се каже да је ђачко доба најсрећније, да у вашим животима нема већих брига од ђачких. Радујте се данима коју су пред вама. Као да нема растанка. Мада ја не волим растанке, увијек су ми тужни и увијек се са сјетом растајем од драгих особа и људи. Стога ми не замјерите на лошим оцјенама, критикама јер са њима нисам хтјела да од вас створим лоше људе, већ добре. Све степенице изазова и препреке превазишли сте достојанствено са пуно наде. То је оно са чиме ћете изаћи из ове школе. Вјерујте у живот, гдје добро побјеђује зло, вјерујте у љубав- најсвјетлије осјећање. Иза вас ће остати посебно мјесто у мом срцу - памтићу вас, IX-4.

Али живот тече даље и желим да вас дуги кораци поведу на прави пут!!!

Одјељењски старјешина Ениса Белкић

Моје IX-5

Свако ново одјељење, свака нова генерација је прича за себе, па тако и моје IX-5.

Крај ове завршне године увијек буди сјећања на безбрижне дане, на дружење, прве симпатије и љубави. Сада смо девети разред, са некима смо заједно четири године, а са неким дијелимо и добро и лоше од најранијег дјетињства. Ми смо били одјељење које је знало шта значи бити друг. Остали су лијепи дани и ми у њима. Нека другарства живјеће у нама, у нашим срцима кроз безброј лијепих и дивних успомена. Увијек смо били насмијани и срећни када смо заједно, вољели се, правили смицалице, шалили се, али прије свега били сложни. Али, нажалост, није ништа вјечно, па тако ни године дружења у истој школи, учионици са истим и различитим жељама. Били смо веома везани једни за друге и зато нам сада растанак веома тешко пада.

Растаћемо се можда заувијек збуњени у магли путева којима бисмо кренути, али наша срца ће увијек имати једно мало мјесто које ће чувати успомене из основне школе.

Ања Томовић и Сара Омераловић

Свака генерација има неку своју посебност и растанак ми увијек тешко пада. Ову генерацију краси искреност, одговорност и људскост. Већ су формиране личности које критички размишљају имају своје ставове и умију да их бране. Вјерујем да ће бити успјешни и да ће постати прави људи. Да племенитост и доброта која је уткана у вас, моје IX-5, буде водиља ваших живота.

Одјељењски старјешина Роса Влаховић

Памтим први разред, учионицу пуну малих, слатких бића који су тражили сигурност, љубав и осмијех на мом лицу. У учионици је увијек владала огромна међусобна приврженост, искреност и несебичност. Како су расли, тако се повећавала њихова жеља за стицањем нових знања и показивали су сваким даном све већу одговорност и зрелост. И данас, приликом сваког нашег сусрета, препознам у њима тај исти поглед, осмијех и осјећам да одрастају у праве, добре особе великог срца. Било ми је задовољство дружити се и радити са њима. Желим им сву срећу даље кроз живот, да буду упорни и не одустају од својих циљева.

Учитељица Здравка Вретеничић

За бесциљну вожњу треба бити сам. Групно, увијек некуда идемо.

Тих девет година у ђачкој клупи, предивно ђачко доба, сретање најбољих другова, подсјећају ме на једну дугу вожњу. На први поглед бескрајну, али уз мало боље посматрање крај је све ближи и ближи, хтјели ми то или не.

Сјели смо за волан неискусни и незрели, ишли куда нас пут однесе. Пратили смо знакове на путу, сналази смо се попут обичне дјеце, пратили смо јужни и сјеверни вјетар и птице које долазе или одлазе са југа. Сретали смо разне људе, најчешће искусне, знали су да у оковима ријечи изведу мале мангупе на прави пут. И даље смо заједно, и даље путујемо по старој калдрми, сада смо свјесни наше вожње и њеног циља који је и даље остао мистерија за нас. Маштали смо о њему као дјеца, замишљали како ли је на крају пута. Питали се ко ће нас чекати тамо. Журили смо ка њему, ка самом циљу, жељели смо да одрастемо пребрзо, стисли смо гас и убрзали смо вријеме. Дани и године пролазили су невјероватном брзином јер смо жељели преурањену будућност да смо заборавили да живимо у садашњости. Кроз маглу могли смо да видимо завршетак пута, дуго ишчекиван, нисмо могли да повјерујемо кроз шта смо све прошли заједно. Касно сам схватила да без мојих другова, лутала бих улицама сама, изгубљена између два времена и два свијета, знајући да никада нећу стићи до циља. Међутим, са њима имам све и када стојим у сред ничега имам њих, чак је и погрешан пут са њима прави. Стигли смо пред отворену капију, стигли смо пред дуго обећану екскурзију. Вријеме које је проведено са тим људима не може се измјерити јединицом мјере, оно је непроцјењиво. Екскурзија је била створена да нас још више зближи и уједини. Увече, када падне мрак, када остану само пригушена свјетла на плесном подијуму, тренутак је гдје се спајају ватра и вода, осмијех и сузе, небо и земља. Тада тло пуца под нама, тада се грли и воли јаче него икад, то је прва и посљедња прилика за утјешну ријеч и за посљедње збогом. Вријеме стаје, сатови се поигравају са нама, ми пишемо нову историју. Било то кроз сузе, догађаје, шале и успомене, зар је битно? Све је то записано, сваки осмијех, свака суза, урезано је у мом срцу. Потребна нам је кочница или барем нека мања брзина, желим вратити екскурзију, поново уживати у њој. Једини проблем је што не можемо ићи назад, рикверц је онемогућен.

Негдје између написаних редова одјекују успомене, негдје испод калдрме се пише нова историја, а будућност нас нестрпљиво очекује у казаљци старог сата.

Анђела Мрваљевић IX-4

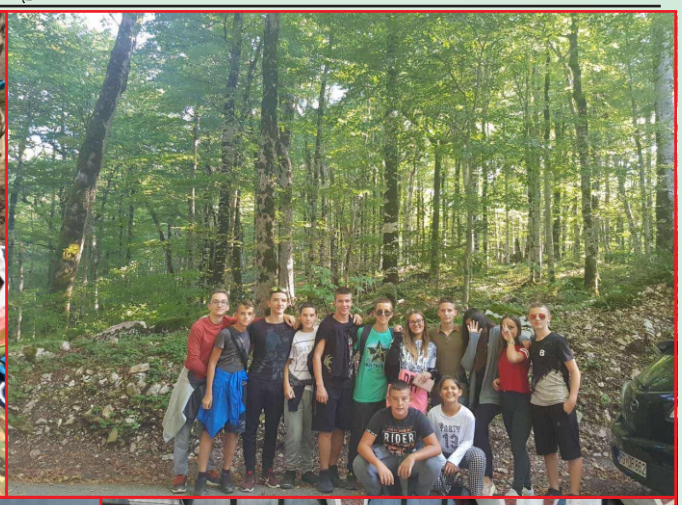

ЛИТЕРАРНА И НОВИНАРСКА РАДИОНИЦА

Ријечи лете, оно што је написано остаје!

МОЈЕ НОВОГОДИШЊЕ ЖЕЉЕ

Ја за Нову годину желим,
да још срећније живим,
2019. да буде боља,
да не бих имала главобоља.

За маму желим,
да се не секира,
с љубављу јој пишем,
и да има мира.

Жељела бих још нешто,
да ми Деда Мраз донесе,
један поклон за брата,
и један за мене.

,,Деда Мразе, деда стари,
какав год поклон био,
брат би ми се оразио.

Што се мене тиче,
само желим,
брату све жеље да испуним,
мами да олакшсам мало,
јер ми је до ње стало.

Ернела Баховић VII-3

ОСВРНИ СЕ СВИЈЕТЕ
(И ТИ СИ БИО ДИЈЕТЕ)

Осврни се свијете и
ти си био дијете.
Док ти ствараш ратове,
малој дјеци хладно је.

Немој стварати свађу,
чувај генерацију млађу.
Учи их лијепим стварима,
посвети их младима.

Немој се љутити уа
дјечији несташлук сваки,
то су поступци за рјешење лаки.

Не узимај дјетињство наше,
вријеме лети,
успори га мало,
нека птица среће на раме слети.

Ма осврни се свијете,
па и ти си био дијете !

Хана Шлаковић VIII-4

МОЈЕ НОВОГОДИШЊЕ ЖЕЉЕ

Нова година је вријеме када дјеца маштају о стварима догађајима које би хтјела да имају или да им се догоде. Ни ја нисам изузетак.

Прва жеља коју имам јесте да моја породица буде срећна и здрава. Схватам да је ова жеља можда нереална и не скроз остварљива, али жеља је жеља. Маштала сам и размишљала о стварима које бих хтјела, али убрзо сам схватила да ми материјалне ствари нису битне колико и здравље и срећа не само моје породице, већ и људи око мене.

Поред ове жеље, ту су и мале, остварљиве жеље. Једна од њих јесте да купим одређене књиге које већ дуго година желим. Истраживала сам о њима и сви их похваљују и препоручују. Правиће ми друштво током распуста и попуниће ми неиспланиране дјелове дана.

Иако су ове жеље можда неоствариве, надам се ипак најбољем.

Ивана Ђукановић VII-2

НАШЕ НОВОГОДИШЊЕ ЖЕЉЕ

Сви желимо неке жеље,
мање или веће,
Новогодишње су најбоље,
јер су пуне среће.

Сви желимо нешто другачије,
сека жели санке,
бата нове скије,
бака нове, кожне опанке.

Али сви имамо једну исту жељу,
да живимо у срећи и весељу,
да увијек сунца и топлоте има,
ал' шта ћеш када је зима.

Миодраг Стијовић VII-3

ПОГЛЕДАЈ МЕ

Заљубљен може бити свак,
млад, стар или ђак.

Већ ме данима нешто мучи,
не спавам, не једем и не
учим.

Хоћу да ме примјетиш,
да ме поздравиш.

Да не мислиш на математику и
српски,
на италијански и енглески.

Желим да стално мислиш на
мене,
као што ја мислим на тебе.

Хајде, спусти књигу ту,
и ухвати ме за руку.

Николина Мандић VIII-2

ЖЕЛИМ ДА МИ СЕ ПЕТРА ВРАТИ

Мала птица жуте боје,
очију плавих, образа бијелих,
на овом свијету више није,
недостаје ми, пиле моје!

Кад ми на раме стане,
кад ме за прстић гризе,
кад чујем њен гласић мали,
све ми то фали.

Бар још једном да тај гласић чујем,
све ћу за њу дати,
суза ми низ лице иде,
желим да ми се Петра врати!

Анђела Марићевић VII-1

МОЈ ТАТА
Мој тата је витез снажан,
И он је мени јако важан.

Мој тата надом ме диже до неба,
Његов осмијех ми сад треба.

Одговарао је на моја питања луда,
и са мном вјеровао у разна чуда.

Играли смо заједно игрице разне,
некад нисмо имали дане празне.

Стално ме је учио да будем свој,
ја сам његов, а он је мој.

Харис Халимић VII-1

Ученици VII разреда Литерарне и новинарске радионице са наставницом Анђелом Стевовић на Мировици

ПИСМО КОЈЕ ПУТУЈЕ КРОЗ ВРИЈЕМЕ

Сањао сам једно писмо, чаробно, остављено у кутији са благом. У дрвеној шкрињи у којој се чувају стари млинови за кафу живи прошлост, ћути и чека неког да је отвори.

Као да сам остарјели гусар, ја пажљиво прићем и отворим шкрињу, а затим као што то обично бива у сну, упитам је да ми се представи. Шкрња савијена од старости или од терета, али отмена звецка и каже:,,Ја се зовем Прошлост. Прошлост је моја љубав и ја у њој умјесто златника чувам писма. Моја писма имају маркице, изрезбарене на крајевма. Сада ти можеш да видиш различите сличице на маркицама. Те слике управо причају дивне приче о прошлости што личе на бајке. Видиш, дјечаче, писма са маркицама на којима уочаваш житна поља, златна и бакарна, испричаће ти најљепшу причу о настанку класа. Преко тог класа сазнаћеш како се дошло до топлог и мирисног хљеба."

Помјерио сам руком украсну копчу на шкрињи, а испод мојих руку су клизила мирисна стара писма уоквирена златним концем. Свако писмо је имало црвени печат налик дугмету. Јендиствено писмо у десном углу имало је маркицу на којој је било приказано море, широко, модроплаво, таласасто, а на дну тог мора живјела је сребрна звијезда. Ја опет погледам шкрињу, Прошлост ми шапну:,,Дјечаче, пошто видим да волиш писма открићу ти једну тајну. Ово је звијезда падалица. Једном је пала у море и овдје заувијек остала, никад није хтјела да изгуби сјај, зато море данас на површини свијетлуца од њеног сјаја. Од тог дана море се стално игра са свјетлошћу." Тако сам ја преко старих писама сазнао тајне које скрива природа.

Пробудио сам се и било ми је жао због тога. Схватио сам да се у старим дрвеним шкрињама, њежним као срнећа леђа, скривају драгоцјена писма што тихо путују кроз вријеме и причају своју најљепшу прошлост.

Видак Перовић VII-5

O KNJIGAMA I ČITANJU

ZAŠTO JE DOBRO DA U KUĆNOJ BIBLIOTECI IMATE NAJMANJE 80 KNJIGA

1

Nedavna studija koju je sproveo Australijski nacionalni univerzitet dovela je do zaključka da odrastanje u kući sa većim brojem knjiga povoljno utiče na razvoj pismenosti kod djece.

2

U studiji je utvrđeno da i djeca iz domova sa mnogo knjiga, ako su završili srednjoškolsko obrazovanje, dostižu nivo pismenosti u odraslom dobu kao osobe koje su završile fakultetsko obrazovanje i odrastale u domovima samo sa nekoliko knjiga. Došlo se do zaključka da najveća dobrobit za dostizanje pismenosti u odraslom dobu, dolazi iz domova u kojima je bilo od 80 do 350 knjiga. S druge strane, nije potvrđeno da su pojedinci odrasli u domovima čije biblioteke broje preko 350 knjiga, pokazali veću pismenost.

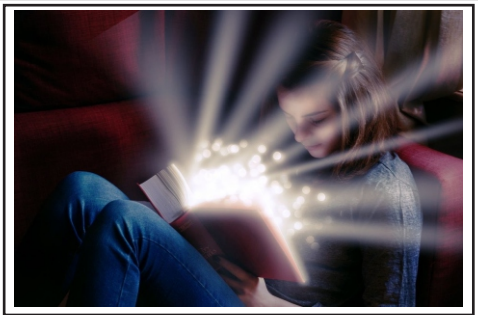

3

Odrastanje u porodici u kojoj je važno stalno usavršavanje i učenje oblikuje pojedinca u osobu koja će tokom svog života biti u stalnoj potrazi za znanjem. Više od škola i fakultetskog obrazovanja na razvoj vještine čitanja i matematičkog razmišljanja utiče postojanje kućne biblioteke.

4

Ono što čini veliku biblioteku zavisi od toga gdje se nalazite. 14 % Norvežana i 13 % Šveđana imalo je preko 500 knjiga u svojim domovima. Prosječan broj knjiga u domaćinstvima u SAD-u je 114. Samo nekoliko zemalja ima u prosjeku manje od 80 knjiga: Čile, Grčka, Italija, Turska i Singapur.

O KNJIGAMA I ČITANJU

ZAŠTO JE DOBRO DA U KUĆNOJ BIBLIOTECI IMATE NAJMANJE 80 KNJIGA

1

Nedavna studija koju je sproveo Australijski nacionalni univerzitet dovela je do zaključka da odrastanje u kući sa većim brojem knjiga povoljno utiče na razvoj pismenosti kod djece.

2

U studiji je utvrđeno da i djeca iz domova sa mnogo knjiga, ako su završili srednjoškolsko obrazovanje, dostižu nivo pismenosti u odraslom dobu kao osobe koje su završile fakultetsko obrazovanje i odrastale u domovima samo sa nekoliko knjiga. Došlo se do zaključka da najveća dobrobit za dostizanje pismenosti u odraslom dobu, dolazi iz domova u kojima je bilo od 80 do 350 knjiga. S druge strane, nije potvrđeno da su pojedinci odrasli u domovima čije biblioteke broje preko 350 knjiga, pokazali veću pismenost.

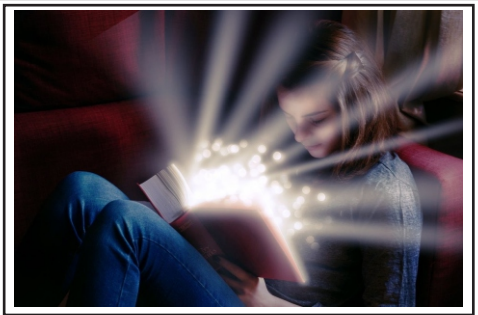

3

Odrastanje u porodici u kojoj je važno stalno usavršavanje i učenje oblikuje pojedinca u osobu koja će tokom svog života biti u stalnoj potrazi za znanjem. Više od škola i fakultetskog obrazovanja na razvoj vještine čitanja i matematičkog razmišljanja utiče postojanje kućne biblioteke.

4

Ono što čini veliku biblioteku zavisi od toga gdje se nalazite. 14 % Norvežana i 13 % Šveđana imalo je preko 500 knjiga u svojim domovima. Prosječan broj knjiga u domaćinstvima u SAD-u je 114. Samo nekoliko zemalja ima u prosjeku manje od 80 knjiga: Čile, Grčka, Italija, Turska i Singapur.

OBILJEŽENI MEĐUNARODNI DAN DJEČJE KNJIŽEVNOSTIISVJETSKI DAN KNJIGE

PROGRAM POVODOM OBILJEŽAVANJA MEĐUNARODNOG DANA DJEČIJE KNJIŽEVNOSTI

Za Međunarodni dan dječije književnosti (2. april) djevojčice VI-IX razreda Iva, Emra, Mejrema, Milica, Tima, Mirsada, Anja i Maša su održale program pod nazivom ***DJEČJI SVIJET MAŠTE***. U ovom programu one su govorile o kućnim i digitalnim bibliotekama, a predstavile su i knjige: ***Peti leptir*** od Uroša Petrovića, ***Kraljević i prosijak*** od Marka Tvena, ***Svet jednoroga*** od Mihaele Burdove i još mnogo zanimljivih informacija u vezi čitanja. Publiku je najviše zainteresovala knjiga ***Peti leptir*** o kojoj je pričala Anja Bubanja.

PROGRAM POVODOM OBILJEŽAVANJA SVJETSKOG DANA KNJIGE

22. aprila članovi mlađe bibliotekarske sekcije ČITALAČKI KUTAK Vr. obilježili su ***SVJETSKI DAN KNJIGE*** igrokazom ***GOSPOĐICA BRBLJIVICA*** engleskog dječjeg pisca Rodžera Hargrivsa. U programu su učestvovale Polina, Anđela, Anja, Hana, Isidora, Marija, Enida, Sara, Lana i Andrija.

PREPORUČUJEMO VAM DA PROČITATE

Članovi bibliotekarske sekcije su odabrali za vas nekoliko naslova dječje beletristike poznatog engleskog pisca Roalda Dala u kojima ćete, kako tvrde, uživati od početka do kraja čitanja, a možete pogledati i filmove koji su napravljeni po njima.

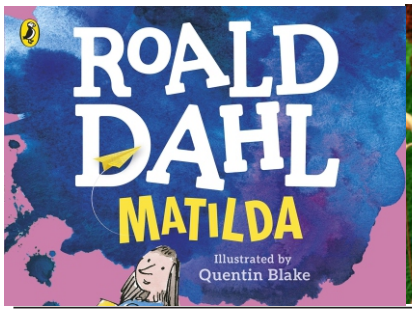

Pripremili članovi bibliotekarske sekcije

Интегрисано одјељење

Од 12.10. до 14.10. 2018. године одржана је једанаеста Олимпијада знања у Зеленици и Игалу на којој су наши ученици били веома успјешни. Учествовало је 6 ученика: Јовић Славица, Сеферовић Ахмед, Церовић Милета, Бисљими Роки, Бисљими Мухамед и Арслани Ален. Такмичили су се у трчању на 200 метара, стоном тенису, фудбалу, пикаду и брзом ходу. Освојили су 14 медаља: 6 златних, 5 сребрних и 3 бронзане.

Дефектолози
Бранка Думнић
Биљана Марковић

Дарис Кујовић, II р.

ТРЧАЊЕ 200 М
дјечаци

Бисљими Роки 1. мјесто
Бисљими Мухамед 2. мјесто
Церовић Милета 3. мјесто

дјевојчице

Јовић Славица 1. мјесто

Андреа Копитовић, IV р.

СТОНИ ТЕНИС
дјечаци

Бисљими Роки
1. мјесто
Бисљими Мухамед
1. мјесто

дјевојчице

Јовић Славица
2. мјесто

БРЗИ ХОД НА 100 М
дјечаци

Сеферовић Ахмед
2. мјесто

ПИКАДО
дјечаци

Церовић Милета
2. мјесто

Бисљими Роки
2. мјесто

дјевојчице

Јовић Славица
3. мјесто

ФУДБАЛ
(мјешовите екипе)

Бисљими Роки
1.мјесто

Церовић Милета
1. мјесто

Арслани Ален
3. мјесто

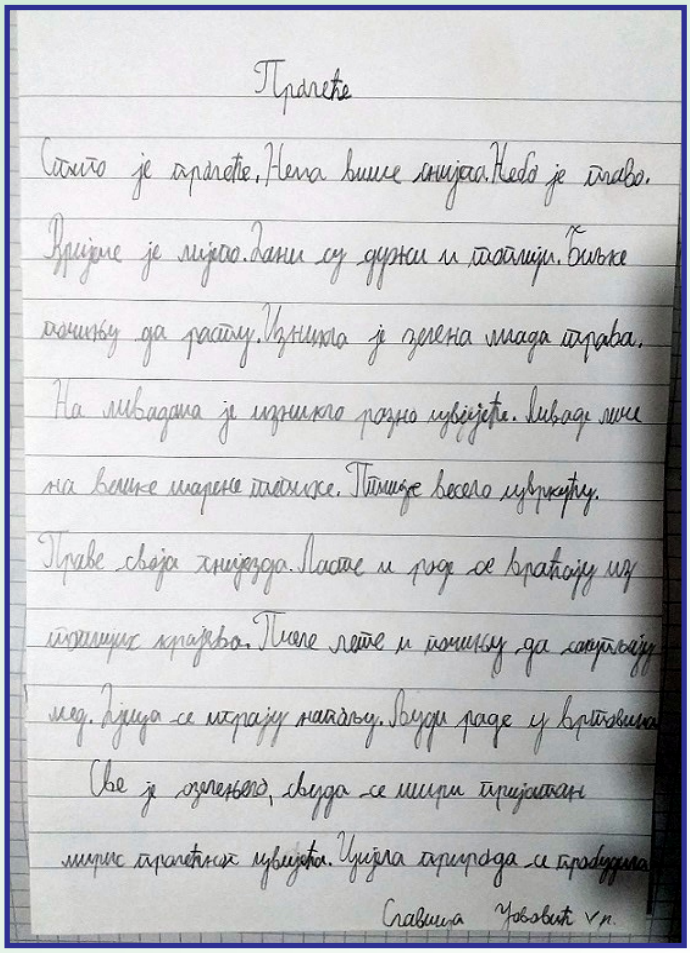
Прагеће

Стиго је прагеће. Нема више снијега. Небо је плаво.
Вријеме је лијепо. Дани су дужи и топлији. Биљке
почињу да расту. Изникла је зелена млада трава.
На ливадама је изникло разно цвијеће. Ливаде личе
на велике шарене тепихе. Птице весело цвркућу.
Праве своја гнијезда. Ласте и роде се враћају из
топлијих крајева. Пчеле лете и почињу да сакупљају
мед. Дјеца се играју напољу. Вуди раде у вртовима.
Све је озелењело, свуда се шири пријатан
мирис прагећног цвијећа. Цијела природа се пробудила.
Славица Јововић V р.

Славица Јововић, V р.

Алмедин Ћосовић, II р.

Славица Јововић, V р.

Виктор Луковић, V р.

Хана Курпејовић, II р.

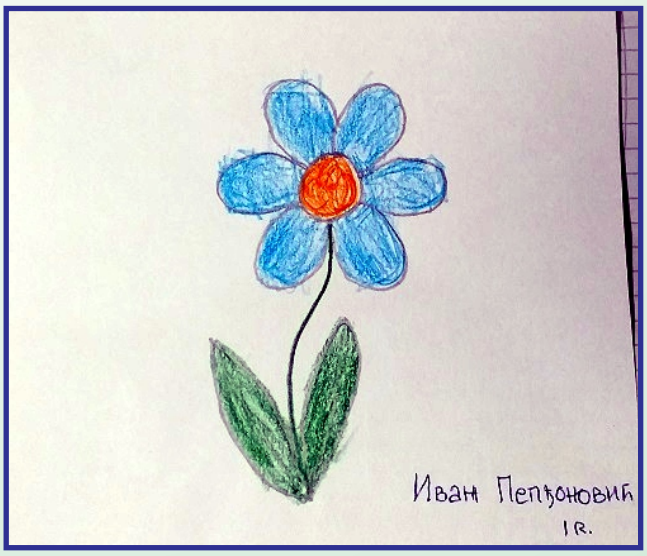

Иван Пепђоновић, I р.

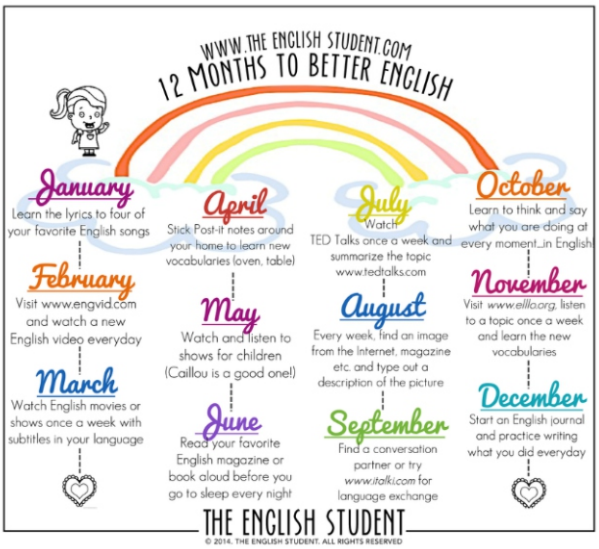

Mihajlo Pupin Biography

Mihajlo Pupin was born on 9 October 1854 in the village of Idvor belonging to the municipality of Kovačica in Banat. Father Konstantin (Kosta) and mother Olimpijada, farmers, had ten children, five sons and five daughters.After he had finished primary school and partially high school in the autumn of 1872 he enrolled in a school in Prague, Czech Republic, where he continued his education at the sixth grade and the first semester of the seventh grade of the Real Gymnasium (a secondary school with eight grades whose goal is to prepare students for studying hard sciences at universities). He did not study diligently due to his participation in the conflicts between the Czech and German youths and also because he felt homesick. At the age of twenty he went to the USA.Pupin had a very hard time during the first five years in the USA. He worked as a laborer while simultaneously attending a night school. In the autumn of 1879 he passed the entrance exam at Columbia College in New York. Being an exemplary student he was granted a scholarship, and at the end of the first year he was awarded twice (for mathematics and the Greek language). Mostly he lived off giving private lessons to other students and manual labor.Upon graduation in 1883 he received a diploma for first degree of academic studies with a Bachelor of Arts title, and a day before that he received American citizenship. He was immediately granted a scholarship, because he was an excellent student, for the studies of mathematics and physics in Cambridge, Great Britain (1883-1885), and then in Berlin (1885-1889), where he obtained a PhD. in the field of physical chemistry with a thesis on "Osmotic Pressure and its Relationship to Free Energy".He started his career as a professor and his scientific career in 1889 as a teacher of physical mathematics at the department of electrotechnics at the Columbia University in New York where he had worked as a teacher and professor for 40 years. He patented 34 inventions.Pupin was also a successful writer. For his autobiographic piece "Sapašnjaka do naučenjaka" (original title "From Immigrant to Inventor"), published in 1923, he was awarded a Pulitzer Prize one year later, in 1924.He had never forgotten nor renounced his homeland and he helped Idvor, Serbia and Yugoslavia in various ways.

The Tyger

By William Blakez

Tyger! Tyger! burning bright
In the forests of the night,
What immortal hand or eye
Could frame thy fearful symmetry?

In what distant deeps or skies
Burnt the fire of thine eyes?
On what wings dare he aspire?
What the hand dare sieze the fire?

And what shoulder, & what art.
Could twist the sinews of thy heart?
And when thy heart began to beat,
What dread hand? & what dread feet?

What the hammer? what the chain?
In what furnace was thy brain?
What the anvil? what dread grasp
Dare its deadly terrors clasp?

When the stars threw down their spears,
And watered heaven with their tears,
Did he smile his work to see?
Did he who made the Lamb make thee?

Tyger! Tyger! burning bright
In the forests of the night,
What immortal hand or eye
Dare frame thy fearful symmetry?

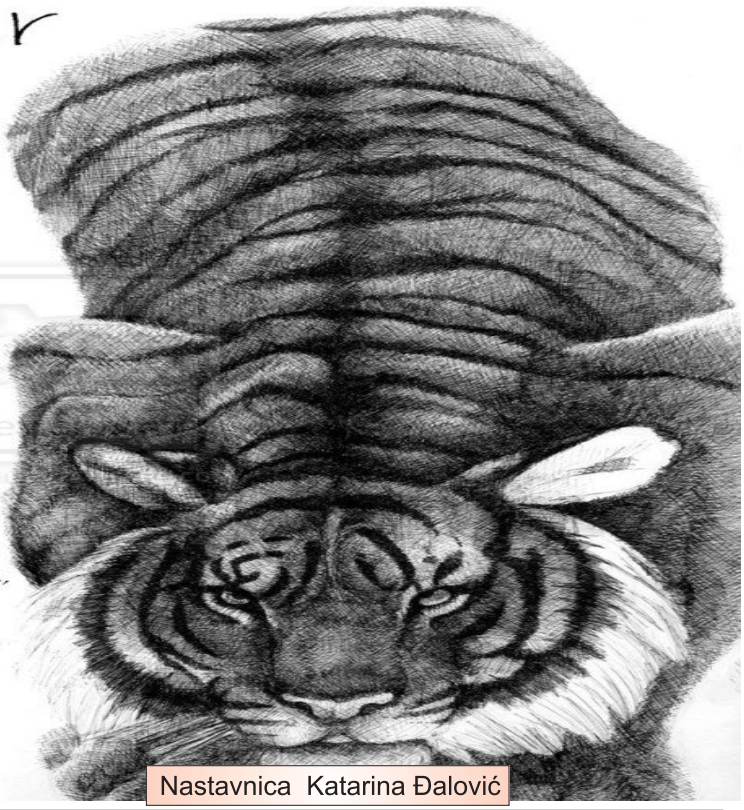

Nastavnica Katarina Đalović

INTERNET SLANG

Termin ***internet sleng*** predstavlja niz skraćenica, akronima , emotikona kao i sasvim novih riječi koje su izmislili korisnici interneta, mahom *milenijalci* (ovaj termin se odnosi na ljude rođene u periodu od 1980. do 2001.godine). Svrha *Internet slenga* je da se iskaže što više informacija uz pomoć **minimalnog broja karaktera**. Dakle, internet skraćenice štede vrijeme onom koji piše. Kao i sleng u govornom i pisanom jeziku, sleng na internetu je često način da izrazimo pripadnost nekoj određenoj grupi. On se ne može više čuti samo na javnim mjestima ili na ulici, on je svuda oko nas. Evo nekih od najčešćih izraza koje svakodnevno upotrebljavaju korisnici interneta, posebno društvenih mreža:

AKA *Also Known As* (Također poznat kao)

ASAP *As Soon As Possible* (Što prije moguće)

BAE Izvedena riječ od *baby*. Takodje je i akronim- *Before Anyone Else* (Prije svih Drugih)

B/C- *Because* (Zato)

BFF- *Best Friends Forever* (Zauvijek najbolji prijatelji)

BRB- *Be right Back* (Odmah se vraćam)

BTW- *By the Way* (Inače, Uzgred budi rečeno)

DIY *Do it Yourself* (Uradi sam)

fam- skraćeno od *FAMILY* (Označava prijatelje ili grupu bliskih ljudi)

GOAT *Greatest Of All Times* (Najbolji svih vremena)

IDK - *I Don't Know* (Ne znam)

lit- Nešto jako zabavno, uzbudljivo

LOL *Laughing Out Loud* (Grohotom se smijati)

OMG *Oh My God* (O, moj bože) *akronim za iskazivanje nevjerice i iznenađenja*

TNX *Thanks* (Hvala)

TTYL *Talk To You Later* (Čujemo se kasnije)

W8 *Wait* (Čekaj)

XOXO hugs and kisses. Koristi se na kraju pisma, mejla ili tekstualne poruke (Poljupci i zagrljaji)

YOLO *You Only Live Once* (Samo jednom se živi)

Veoma je važno koristiti sleng u skladu sa situacijom, okruženjem, mjestom pa i samim ljudima. Sleng može biti praktičan u pojedinim situacijama, gdje je dovoljan konkretan odgovor, međutim kada je riječ o stvarnim problemima, emocijama i osjećanjima najbolja je "živa riječ". Svakako u takvim situacijama skraćenice ne važe, kao ni internet jezik već razgovor i susret "oči u oči".

Nastavnica Marija Petrović - Martinović

SCHERZI A PARTE

E' figlio di tuo padre e di tua madre ma non è tuo fratello e neanche tua sorella.

Chi è?

La maestra dice a un alunno: "Il tuo tema intitolato 'Il mio cane' e? uguale a quello di tuo fratello, l'hai copiato?" E lui: "No maestra, e? che abbiamo lo stesso cane!"

Barzelletta napoletana

Un vigile napoletano si accosta a un automobilista fermo al semaforo rosso: "Bravo, lei è un esempio di civiltà. Il Comune le regala 1.000 euro, cosa ne farà?". "Mah. Penz ca m'accatt'a patente!" (Penso che prenderò la patente!").

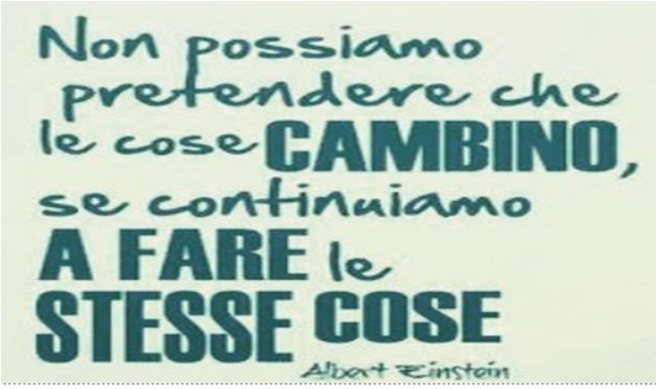

Barzelletta

Il mio medico mi ha consigliato di rinunciare a giocare a calcio. Perché sei malato?

-No, mi ha visto a una partita.

Un signore visita un museo. All'improvviso si ferma e dice alla guida: Ah, è brutto! Chiedo scusa, è un Picasso, la guida risponde. Inoltre, esclama ancora: Ah, è davvero brutto! "Questo signore è uno specchio!"

Indovinelli

Sono piccolo e di legno e se mi strofinano mi accendo, cosa sono?

-Il fiammifero

Ho la forma rotonda e allungata, sono morbido e caldo quando sono fresco, cosa sono?

-Il pane

Bella, fresca e chiara chiara, sempre corre e lava lava. Che cos'è? Pensaci su. Io lo so, ma dillo tu.

-l'acqua!

IMPARIAMO GIOCANDO

Fratelli d'italia, l'italia s'è desta
Dell'elmo di scipio, s'è cinta la testa
Dov'è la vittoria, le porga la chioma
Che schiava di roma, iddio la creò

Fratelli d'italia, l'italia s'è desta
Dell'elmo di scipio, s'è cinta la testa
Dov'è la vittoria, le porga la chioma
Ché schiava di roma, iddio la creò

Stringiamici a coorte
Siam pronti alla morte
Siam pronti alla morte
L'italia chiamò

Stringiamici a coorte
Siam pronti alla morte
Siam pronti alla morte
L'italia chiamò, sì!

CRUCIVERBA A PIRAMIDE

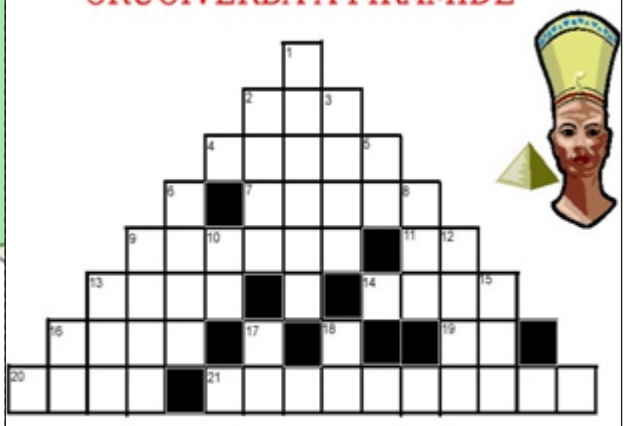

ORIZZONTALE

2) Nè tuo nè mio
4) Si paga alla fine
7) Si fa e si disfa
9) Un modo di cucinare il pollo
11) Consonanti in rosa
13) La si prova a non far niente
14) La capitale d'Italia
16) Si spiega al vento
19) In mezzo al topo
20) Felice
21) Si scioglie nella minestrina

VERTICALE

1) Viene dopo la domenica
2) Scalda in cielo
3) Tra il sette e il nove
5) Ottimo senza la...pianta
6) Accesa segnala un problema
8) Metallo prezioso
9) Non in compagnia
10) Le vocali in città
12) Nebbia scura e fumosa
13) Macchioline della pelle
15) Producono il miele
16) Metà vaso
17) Il grande fiume italiano
18) Iniziali di Manzoni

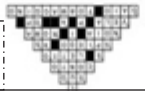

Nastavnik Miroslav Bulatović

Наши мали пјесници

Припремиле
Здравка Вретеничић и Војка Вујовић

Зелена зора

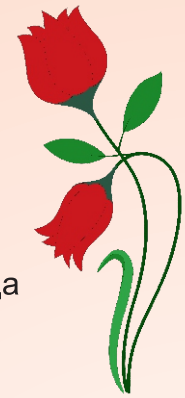

Зелено је јутро
Младом ивику
Сунце је рам злаћани
За најљепшу слику

Зелене су зоре
Прољећу и љету
Пјесма најљепша здравица
У тек пробуђеном цвијету

Зелена је жеља
Што ти буди наду
И трска винове лозе
Младом винограду

Анастасија Кнежевић, V-2

Срећа

Срећа је када ти
Осмјех заблиста на лицу
Када неком пружиш руку
Или нахраниш гладну птицу

Довољно је мало
Када небо потамни
На лицу своме
Осмјех измами

Не реци ништа
Знак само дај
Нека ти заблиста
У оку сјај

Анастасија Кнежевић, V-2

Мој брат

Нико нема као ја брата,
да се са њим игра рата.
Било да је фаза рата или фаза мира
њега волим чак до свемира.
Мој брат је узор мој, он је за мене
незамјенљив број.

Хвала тати и мами што су ми брата дали,
да ме увијек од свих брани
чак и кад ме љути и нервира,
он не да да ме неко дира.
Заувијек ћемо бити другари најбољи,
и кад ми не ради увијек по вољи.

Лазар Миковић, V-2

Моја учитељица

У учионици моје учитељице
увијек је насмијано свако дјечије лице.
ту ред и дисциплина влада
ученици пуни елана и рада.

Сваком она поносно приђе
ако постоји проблем, неће да га заобиђе.

Осмијехнуће се она сваком дјетету
полетјеће као што пчела долази цвијету.
Учитељица Здравка као звијезда сја
највише на свијету Вас учитељице волим ја.

Миа Стојановић, V-2

Зима

Цијела нам се зима
обукла у бијело,
прекрила је снијегом
ријеку, град и село.

Својом се бјелином
нашироко хвали,
сада јој се радују
велики и мали.

Има снијега доста
на крову и на путу,
показала зима
своју страну љуту.

Ма нека се љути
сада јој је вријеме,
ми волимо зиму
ту нема дилеме.

Миа Стојановић, V-2

Мама

Ја нисам више мала
да дарујем ти цвијет,
нити сам сасвим стасала
да поклоним ти ружу.

За твој дан мила мама
кажем ти велико хвала,
за сваку ријеч и додир
који си мени дала.

За сву њежност и љубав твоју
желим да ти вратим,
једног дана гад одрастем
моћи ћу све да схватим

Миа Стојановић, V-2

Мојој учитељици

Још сам била мала,
кад сам испред врата школе стала,
и моју учитељицу упознала.

Редом нас је прозивала,
и наша имена у дневник уписивала.

Нас учитељица учи, васпитава,
понекад је од нас заболи глава.

Кад учитељица викне,
пар секунди мира,
ми се, наравно, умиримо
да се она не нервира.

Драга моја учитељице,
ја имам све петице,
захваљујући Вашем стрпљењу,
и великом повјерењу.

Софија Лабовић, V-2

Маслина

Маслина је дрво мира,
дрво мира и слободе,
дођи и ти је чувај,
сви путеви ка њој воде.

Гдје год да пођеш,
или се вратиш,
с радошчу те она прати.

од давнина она стоји,
и лијепе вјекове броји.

Гранчице су њој танке,
листићи су јој сиве боје,
маслина увијек нуди
здраве плодове своје.

Софија Лабовић, V-2

Јесен

Шапнула сам једној
шљиви, да је стигла
јесен рана да ће вјетар
да однесе све листове
с њених грана.

Од шареног лишћа
шарени се сва ливада.
И путићи па и стазе да
их дјеца сада газе.

Јесен лишће обојила, са
грана оборила и лијепо
цвијеће преклопила.

Јесен може бити љута,
и не можемо нигдје
без капута.

Софија Лабовић, V-2

Да могу

Да могу управљати авионом,
ја бих се обратила облацима бонтоном

Да могу направити зграду,
ја бих направила највећу у граду.

Да могу да будем птица,
ја бих вољела да сам мала ластавица.

Да могу да будем сунце кад хоћу,
ја бих сијала и дању и ноћу.

Да могу да будем цвијет,
ја бих замирисала цијели свијет.

Поповић Милена,
Поповић Ивана, III-3

Прољеће

У прољеће дрво расте,
а на њему пјевају ласте.

Весела је тад и мачка
хладној зими сад је тачка.

И малена бубамара,
разиграно пољем шара.

Насмија се свему томе слон
и испусти јаки тон.

Чворовић Анђела,
Лукић Ивана, III-3

Жути лист

Хладан вјетар дува
Дрво лишће чува
Жути лист занесен
Стиже драга јесен.

Јесења киша пљушти
Суво лишће шушти
А дрво се нада
Лишће ће да опада.

Одјељење III-3

TINEJDŽERSKE MUKE!

Šta li on/ona misli o meni?"

Ljubav

„Kako da mu/joj se svidim?"

„Kako da im priđem?"

„Da li da mu/joj kupim poklon?"

„Kako da se postavim?"

Sticanje prijatelja

„Kako da popravim ocjene?"

„Šta da im kažem?"

„Kako da kažem roditeljima za ovu jedinicu?"

Škola

Pripremili:
Dušan Simić VIII-2
Sava Drobnjak VIII-2

КАКО ЗАЉУБЉИВАЊЕ УТИЧЕ НА УЧЕЊЕ
Психо-тест

„Страхујем да ћу попустити у школи. Под хитно морам да се одљубим! Али како, кад ми тај плави коњски репић залепрша испред очију, сав се одузмем". Душан Симић VIII-2

„Концентрација опада јер мисли иду у велики океан љубави. На примјер у сред учења или слушања наставниковог предавања мисли одлете високо да досегну облаке". Ђорђе Радановић VIII-2

Сви примећују да се са тобом нешто чудно дешава, смејеш се одједном, без разлога, неједеш, не спаваш. Ја једва чекам школу и будим се чак у четири ујутро јер сам срећна што ћу видети ту особу на одмору и између часова. Понекад мој мозак обузме адреналин. Свака песма и цитат ме подсети на њега. Заборавим на све, престанем да се обазирем на тестове у школи".
Анан Марија Поповић, VIII-3

„Неки другари, браћа, сестре су ми причали како је дивно бити заљубљен/а, али по мом мишљењу то још увек није тема за мене. Причају како се јављају лептирићи у стомаку, као се порумени и дланови се зноје. Испричали су ми све најлепше о заљубљивању, али нису споменули ниједну лошу ствар о томе. После тога приметила сам да су се доста променили. Попустили су у школи, проводили су мало времена код куће... По мом мишљењу, љубави које су настале у основној и средњој школине трају дуго, јер су још увек деца и не схватају озбиљно шта значи бити Заљубљени бити у вези".
Сташа Кривокапић, VIII-1

„Мирослав Антић је у пјесми „Плави чуперак" написао: „...Измијешаш роткве и ромбоиде, измијешаш ноте и пирамиде и лептире и градове и спратове и ручне радове...", тиме је представио као се осјећа онај коме се помути у глави од љубави".
Ања Поповић, VIII-3

Заокружи одговоре и види да ли ти заљубљивање утиче на учење

1.Колико дневно можеш да учиш да ти мисли не залутају?
а) Не могу да учим ни пола сата;
б) Могу преко 1 сат;
ц) Мисли ми уопште не залутају.

2. Како се понашаш на часу?
а) Мислим о њему/њој и пјевушим у себи;
б) Дјелимично сам концентрисан/а;
ц) Упућен/а сам у наставу.

3. Да ли Вам много недостаје та особа док учите?
а) Наравно, не могу ни трена да је се не сјетим;
б) Понекад помислим на њу,углавном учим и концентрисан/а сам;
ц) Не размишљам уопште о њему/њој.

Највише одговора под:
а)Лудо си заљубљен/а, та особа ти је стално у глави. Потруди се да не заостајеш у школи.
б)Заљубљен/а си, али ти је школа на првом мјесту !
ц)Ти ниси заљубљен/а. Пратиш наставу. Симпатије ти уопште не утичу на учење.

ПРИПРЕМИЛЕ:
Ернела Баховић VII-3;
Теодора Ђуровић VII-3
Ања Чабаркапа VII-3

Ženska soba

Soba vam izgleda monotono! Hoćete nešto ludo…

- NA ZID ZALIJEPITE POSTERE VAŠEG IDOLA ILI NACRTAJTE NEŠTO SLIČNO
- U SLUČAJU DA NEŠTO TRENIRATE I USPIJEŠNI STE U TOME , POSTAVITE TROFEJE / DIPLOME NA POLICE
- MOŽETE UKRASITI I KNJIGE
- A MOŽETE UKRASITI I SAT
- UMJESTO OBIČNIH ZAVJESA NAPRAVITE IH SAMI OD CD-A ILI PAPIRA
- BALONE ILI PLANETE, ZVIJEZDE...OKAČITE O PLAFON
- STAVITE SVIJEĆE , UKRASNE ILI MIRISNE ČAŠE

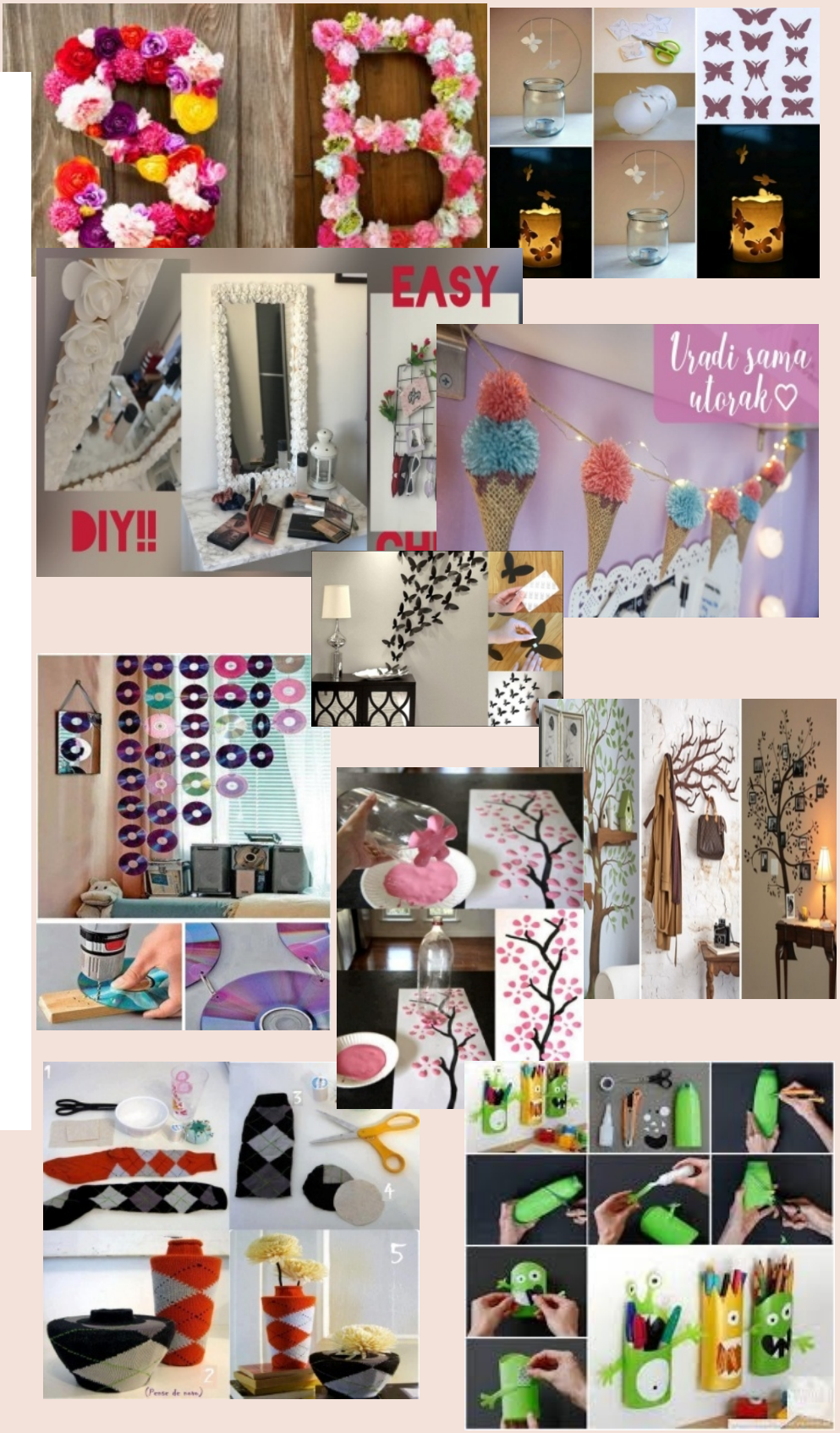

Pripremila
Nikolina Mandić, VIII-2

КЕФАЛИЦА

ПРОДУЖЕНИ БОРАВАК

Постављали смо питања нашим најмлађим другарима, а они су са радошћу одговарали

Шта је троножац?
То је животиња која има 3 ноге. Алина I-3
То је врста инсекта. Никола I-3
То је столица која има 3 ноге. Дејана I-1
То је играчка. Саша I-2

У продуженом боравку осим учења, цртања и писања дјеца стичу нове другаре.

Шта је гуштер?
То је инсект. Дуња. I-5
То је нешто мало и то је инсект. Милош I-5
То је мало црно. Наташа I-5
То је нешто што има 3 ноге. Никола I-3

Шта је скупштина?
То је предсједник. Никола. I-3
То је скуп нечега. Џенан I-2

Шта је фарба за косу?
То је када се мајке фарбају. Маша I-1
То је боја када се фарбају наше бабе. Тарик I-1
Са тим се боја коса. Саша I-2

Шта је школа?
У њој можемо да научимо да пишемо. Николина I-1
У школи учимо пјесмице. Алина I-3
У школи се дружимо са другарима. Андреа I-1

ПРиПрЕмИлЕ:
Јована Радојевић и Ања Поповић VIII-3

Редакција наставника
Анђела Стевовић и Драгана Никић

Редакција ученика
новинарска секција